

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 159/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 159/02	Asia C-80/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.4.2014 (First-tier Tribunalin (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Felixstowe Dock and Railway Company Ltd ym. v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Ennakkoratkaisupyyntö — Sijoittautumisvapaus — Yhteisöverot — Veronhuojennus — Konsernit ja yhtymät — Kansallinen lainsäädäntö, jossa sallitaan tappioiden siirto yhtymään kuuluvan yhtiön ja konserniin kuuluvan yhtiön, jotka yhdistää toisiinsa sekä konserniin että yhtymään kuuluva ”yhteyden muodostava yhtiö”, välillä — ”Yhteyden muodostavaa yhtiötä” koskeva asuinpaikkaedellytys — Syrjintä yhtiön kotipaikan perusteella — Konsernin ylimmän tason emoyhtiö, joka on sijoittautunut kolmanteen valtioon ja omistaa kolmansiin valtioihin sijoittautuneiden yhtiöiden välityksellä yhtiöt, jotka ovat pyrkineet siirtämään tappioita)	2
2014/C 159/03	Asia C-224/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Alankomaiden kuningaskunta, ING Groep NV ja Nederlandsche Bank NV (Muutoksenhaku — Rahoitusala — Jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö — Pankkikonsernille myönnetty valtiontuki — Muoto — Pääomanlisäys rakenneuudistussuunnitelman yhteydessä — Päätös — Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille — Edellytykset — Tuen takaisinmaksuehtojen muutos — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste).	3

2014/C 159/04	Asia C-301/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Cascina Tre Pini s.s. v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino ja Comune di Somma Lombardo (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelu — Direktiivi 92/43/EY — Yhteisön tärkeänä pitämä alue — Yhteisön tärkeänä pitämän alueen asemien uudelleenarviointi ympäristön pilaannuttua tai huononnettua — Kansallinen lainsäädäntö, jossa ei säädetä asianomaisten henkilöiden mahdollisuudesta pyytää tällaista uudelleenarviointia — Toimivaltaisille kansallisille viranomaisille annettu harkintavalta kyseisen aseman uudelleenarviointia koskevan menettelyn aloittamisessa viran puolesta)	3
2014/C 159/05	Asia C-387/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2014 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Hi Hotel HCF SARL v. Uwe Spoering (Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Kansainvälinen toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa — Jäsenvaltiossa tehty teko, jossa on kyse osallisuudesta toisen jäsenvaltion alueella tehtyyn oikeudenvastaiseen tekoon — Sen paikkakunnan määrittäminen, missä vahinko sattui)	4
2014/C 159/06	Asia C-428/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.4.2014 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Tuontien määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Tavaroiden täydentävä yksityinen kuljettaminen — Yrityksen kaluston ensimmäisen ajoneuvo — Maantiekuljetuksia koskevan luvan saamisen säännöt — Liikenneturvallisuus ja ympäristön suojelu)	5
2014/C 159/07	Asia C-438/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 3.4.2014 (Oberlandesgericht Münchenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Irmengard Weber v. Mechthilde Weber (Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 22 artiklan 1 alakohta — Yksinomainen toimivalta — Esineoikeutta kiinteään omaisuuteen koskevat riita-asiat — Etuosto-oikeuden luonne — 27 artiklan 1 kohta — Vireilläolovaikutus — Samojen asianosaisten välillä nostettujen samaa asiaa koskevien kanteiden käsite — 22 artiklan 1 alakohdan ja 27 artiklan 1 kohdan välinen suhde — 28 artiklan 1 kohta — Samassa yhteydessä käsiteltävät kanteet — Asian käsittelyn keskeyttämisestä koskevat arviointiperusteet)	6
2014/C 159/08	Asia C-515/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasin (Liettua) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – ”4finance” UAB v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Direktiivi 2005/29/EY — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Pyramidimyyntijärjestelmä — Kuluttajien ennen korvauksen saamista mahdollisesti tekemän suorituksen merkitys — Käsitteen ”suoritus” tulkinta).	7
2014/C 159/09	Yhdistetyt asiat C-516/12–C-518/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.4.2014 (Consiglio di Stato (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntö) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA v. Regione Campania (asioissa C-516/12–C-518/12) sekä Provincia di Napoli (asioissa C-516/12 ja C-518/12) (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1191/69 — Henkilöliikennettä koskevat julkiset palvelut — 4 artikla — Hakemus julkisen palvelun velvoitteen lakkauttamisesta — 6 artikla — Oikeus hyvitykseen julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä aiheutuvista taloudellisista rasituksista)	7
2014/C 159/10	Asia C-559/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.4.2014 – Valittajana Ranskan tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Tuki, joka on annettu La Postelle julkisen laitoksen aseman perusteella myönnetyn implisiittisen ja rajoittamattoman takauksen muodossa — Takauksen olemassaolo — Valtion varojen käyttö — Etu — Todistustaakka ja vaaditun näytön määrä)	8
2014/C 159/11	Yhdistetyt asiat C-43/13 ja C-44/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2014 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämät ennakkoratkaisupyyntö) – Hauptzollamt Köln v. Kronos Titan GmbH (asia C-43/13) sekä Hauptzollamt Krefeld v. Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (asia C-44/13) (Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden verotus — Tuotteet, joita ei mainita direktiivissä 2003/96/EY — Käsite ”vastaava lämmityspolttoaine tai moottoripolttoaine”).	9
2014/C 159/12	Asia C-60/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2014 – Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Unionin omat varat — Päätös 2000/597/EY, Euratom — 8 artikla — Asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 — 2, 6 ja 9 – 11 artikla — Kieltäytyminen asettamasta omia varoja Euroopan unionin käyttöön — Virheelliset sitovat tariffitiedot — Tuoreen valkosipulin tuonnit pakastettuna valkosipulina — Kansallisten tulliviranomaisten joutuminen vastuuseen virheestä — Jäsenvaltioiden taloudellinen vastuu)	10

2014/C 159/13	Asia C-319/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 (Thüringer Oberlandesgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Udo Rätzke v. S+K Handels GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Energia — Televisioiden energiamerkintä — Delegoitu asetus (EU) N:o 1062/2010 — Jälleenmyyjien velvollisuudet — Televisio, joka on toimitettu jälleenmyyjälle ilman energiamerkintää ennen asetuksen soveltamisen alkamista — Jälleenmyyjän velvollisuus varustaa tällainen televisio asetuksen soveltamisen alkamisesta lähtien energiamerkinnällä ja hankkia kyseinen merkintä jälkikäteen)	10
2014/C 159/14	Asia C-550/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d’appel de Poitiers (Ranska) on esittänyt 25.10.2013 – Rikosoikeudenkäynti Jean-Paul Grimalia vastaan	11
2014/C 159/15	Asia C-12/14: Kanne 10.1.2014 – Euroopan komissio v. Maltan tasavalta	11
2014/C 159/16	Asia C-108/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.3.2014 – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham	12
2014/C 159/17	Asia C-109/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.3.2014 – Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schiffahrts AG	13
2014/C 159/18	Asia C-119/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 12.3.2014 – Henricus Cornelis Maria Niessen ym. v. Condor Flugdienst GmbH	13
2014/C 159/19	Asia C-122/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Espanja) on esittänyt 14.3.2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment v. Angel Luis Egea Torregrosa	14
2014/C 159/20	Asia C-127/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 18.3.2014 – Andrejs Surmačs v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija	14
2014/C 159/21	Asia C-128/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.3.2014 – Staatssecretaris van Financiën v. Het Oudeland Beheer BV	15
2014/C 159/22	Asia C-130/14: Kanne 20.3.2014 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	16
2014/C 159/23	Asia C-137/14: Kanne 21.3.2014 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	16
2014/C 159/24	Asia C-141/14: Kanne 24.3.2014 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta.	18
2014/C 159/25	Asia C-145/14: Kanne 27.3.2014 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta.	19
2014/C 159/26	Asia C-151/14: Kanne 31.3.2014 – Euroopan komissio v. Latvian tasavalta	19
2014/C 159/27	Asia C-154/14 P: Valitus, jonka SKW Stahl-Metallurgie Holding AG ja SKW Stahl-Metallurgie GmbH ovat tehneet 2.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG ja SKW Stahl-Metallurgie GmbH v. Euroopan komissio, 23.1.2014 antamasta tuomiosta	20
2014/C 159/28	Asia C-164/14 P: Valitus, jonka Pesqueras Riveirenses, S.L. ym. ovat tehneet 4.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-180/13, Pesqueras Riveirenses ym. v. neuvosto, 7.2.2014 antamasta määräyksestä.	21

Unionin yleinen tuomioistuin

- 2014/C 159/29 Asia T-319/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.4.2014 – ABN Amro Group v. komissio (Valtiontuki — Rahoitusala — Valtiontuki jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseksi — SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta — Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Tuen myöntämisehdot — Hankintakielto — Yhteensopivuus rahoitusalan tukia talouskriisin yhteydessä koskevien komission tiedonantojen kanssa — Oikeasuhteisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate — Perusteluvollisuus — Omistusoikeus). 22
- 2014/C 159/30 Asia T-356/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.4.2014 – Debonair Trading Internacional v. SMHV – Ibercosmetica (SÔ:UNIC) (Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus sanamerkin SÔ:UNIC rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön tavamerkit ja kansalliset tavamerkit SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC ja sanamerkit, joita ei ole rekisteröity — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaara — Tavaramerkkiperhe — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 15 säännön 2 kohdan b alakohdan iii alakohta — Väitteen tutkittavaksi ottaminen). 22
- 2014/C 159/31 Asia T-568/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.4.2014 – Golam v. SMHV – Derby Cycle Werke (FOCUS extreme) (Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuviomerkin FOCUS extreme rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki FOCUS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta). 23
- 2014/C 159/32 Asia T-11/07 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2014 – Frucona Košice v. komissio (Valtiontuet — Alkoholijuomat ja väkijuomat — Verovelan lakkaaminen kollektiivisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään se perittäväksi takaisin — Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen — Päätös, jolla kumotaan ja korvataan riidanalainen päätös — Lausunnon antamisen raukeaminen) 24
- 2014/C 159/33 Asia T-603/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.3.2014 – Ecologistas en Acción v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat teollisuushankkeen toteuttamista direktiivin 92/43/ETY mukaisesti suojellulla alueella — Jäsenvaltiolta saadut asiakirjat — Jäsenvaltion ilmaisema vastustus — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa koskeva poikkeus — Tuomioistuinkäsittelyn suojaa koskeva poikkeus — Ympäristötiedot — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Kanne, joka selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton) 24
- 2014/C 159/34 Asia T-192/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.3.2014 – PAN Europe v. komissio (Kumoamiskanne — Ympäristö — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1143/2011 tehoaineen prokloratsi hyväksymisestä — Sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö — Kieltäytyminen — Edellytykset, jotka järjestön on täytettävä, jotta sillä olisi oikeus sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön esittämiseen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka osittain on selvästi oikeudellisesti täysin perusteeton) 25
- 2014/C 159/35 Asia T-43/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.3.2014 – Donnici v. parlamentti (Vahingonkorvauskanne — Euroopan parlamentin jäsenet — Valtakirjan tarkastus — Parlamentin päätös, jolla julistetaan pätemättömäksi valtakirja Euroopan parlamentin jäseneksi — Parlamentin päätöksen kumoaminen unionin tuomioistuimen tuomiolla — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi oikeudellisesti perusteeton). 26
- 2014/C 159/36 Asia T-57/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.3.2014 – Club Hotel Loutraki ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuet — Videopeliautomaattien käyttö — Helleenien tasavallan myöntämä yksinoikeuslisenssi — Päätös, jossa todetaan, ettei kyse ole valtiontuesta — Kantelijoille osoitettu kirje — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen). 26
- 2014/C 159/37 Asia T-321/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.3.2014 – Adorisio ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuet — Pankeille kriisin aikana myönnettyt tuet — SNS Reaalin ja SNS Bankin pääomarakenteen muuttaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Toissijaisten obligaatioiden pakkolunastus omistajiltaan — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Asiavaltuuden puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen) 27
- 2014/C 159/38 Asia T-129/14 P: Valitus, jonka Carlos Andres ja 150 muuta kantajaa ovat tehneet 21.2.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-15/10, Andres ym. v. EKP, 11.12.2013 antamasta tuomiosta 27

2014/C 159/39	Asia T-131/14 P: Valitus, jonka Catherine Teughels on tehnyt 21.2.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-117/11, Teughels v. komissio, 11.12.2013 antamasta tuomiosta	29
2014/C 159/40	Asia T-138/14: Kanne 27.2.2014 – Chart v. Euroopan ulkosuhdehallinto.	30
2014/C 159/41	Asia T-149/14: Kanne 5.3.2014 – Anastasiou v. komissio ja EKP	31
2014/C 159/42	Asia T-150/14: Kanne 5.3.2014 – Pavlides v. komissio ja EKP	31
2014/C 159/43	Asia T-151/14: Kanne 5.3.2014 – Vassiliou v. komissio ja EKP	32
2014/C 159/44	Asia T-152/14: Kanne 5.3.2014 – Medilab v. komissio ja EKP	32
2014/C 159/45	Asia T-157/14: Kanne 28.2.2014 – JingAo Solar ym. v. neuvosto.	33
2014/C 159/46	Asia T-158/14: Kanne 28.2.2014 – JingAo Solar ym. v. neuvosto.	34
2014/C 159/47	Asia T-182/14: Kanne 19.3.2014 – Marzocchi Pompe v. SMHV – Settima Flow Mechanisms (ELIKA) .	34
2014/C 159/48	Asia T-198/14: Kanne 24.3.2014 – 100 % Capri Italia v. SMHV – Cantoni ITC (100 % Capri)	35
2014/C 159/49	Asia T-199/14: Kanne 28.3.2014 – Vanbreda Risk & Benefits v. komissio	36
2014/C 159/50	Asia T-161/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.3.2014 – High Tech v. SMHV – Vitra Collections (tuolin muoto)	37

Virkamiestuomioistuin

2014/C 159/51	Asia F-81/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.4.2014 – Nieminen v. neuvosto (Henkilöstö — Ylennys — Ylennyskierron 2010 — Ylennyskierron 2011 — Päätös jättää kantaja ylentämättä — Perusteluvollisuus — Ansioiden vertailu — Kielten alan tehtävissä toimivat hallintovirkamiehet ja muissa kuin kielten alan tehtävissä toimivat hallintovirkamiehet — Ylennyskiintiöt — Ansioiden ajallinen jatkuvuus)	38
2014/C 159/52	Asia F-16/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.4.2014 – Camacho-Fernandes v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Henkilöstösääntöjen 73 artikla — Ammattitauti — Altistuminen asbestille ja muille aineille — Lääketieteellinen lautakunta — Kieltäytyminen hyväksymästä virkamiehen kuoleman aiheuttanutta sairautta ammattitaudiksi — Lääketieteellisen lautakunnan lausunnon asianmukaisuus — Kollegisen päätöksenteon periaate — Valtuus — Perustelut — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)	38
2014/C 159/53	Asia F-59/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.4.2014 – Rouffaud v. EUH (Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Työsopimuksen luokittelu uudelleen — Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely — Vastaavuutta koskeva sääntö — Riitautusperusteiden muuttaminen)	39
2014/C 159/54	Asia F-87/13: Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 9.4.2014 – Colart ym. v. parlamentti (Henkilöstö — Henkilöstön edustajat — Puitesopimus parlamentin ja toimielimen ammattijärjestöjen tai ammattilajijärjestöjen välillä — Ammattiyhdistyksen hallitus — Hallitukseen kuuluvien henkilöiden legitimitetin ja henkilöllisyyden riitauttaminen ammattijärjestön sisällä — Oikeus toimielimen ammattiyhdistyksen käyttöön asettamaan sähköpostijärjestelmään — Toimielimen kieltäytyminen antamasta uudelleen oikeudet ja/tai poistamasta kaikki oikeudet sähköpostijärjestelmän käyttöön — Asiavaltuus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	39

2014/C 159/55	Asia F-118/07: Virkamiestuomioistuimen määräys 10.4.2014 – Strack v. komissio	40
2014/C 159/56	Asia F-61/09: Virkamiestuomioistuimen määräys 10.4.2014 – Strack v. Komissio	40

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2014/C 159/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 151, 19.5.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 142, 12.5.2014

EUVL C 135, 5.5.2014

EUVL C 129, 28.4.2014

EUVL C 112, 14.4.2014

EUVL C 102, 7.4.2014

EUVL C 93, 29.3.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.4.2014 (First-tier Tribunalin (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Felixstowe Dock and Railway Company Ltd ym. v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Asia C-80/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sijoittautumisvapaus — Yhteisöverot — Veronhuojennus — Konzernit ja yhtymät — Kansallinen lainsäädäntö, jossa sallitaan tappioiden siirto yhtymään kuuluvan yhtiön ja konserniin kuuluvan yhtiön, jotka yhdistää toisiinsa sekä konserniin että yhtymään kuuluva "yhteyden muodostava yhtiö", välillä — "Yhteyden muodostavaa yhtiötä" koskeva asuinpaikkaedellytys — Syrjintä yhtiön kotipaikan perusteella — Konzernin ylimmän tason emoyhtiö, joka on sijoittautunut kolmanteen valtioon ja omistaa kolmansiin valtioihin sijoittautuneiden yhtiöiden välityksellä yhtiöt, jotka ovat pyrkineet siirtämään tappioita)

(2014/C 159/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, AS Watson card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd ja Superdrug Stores plc

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan tulkinta – Sijoittautumisvapaus – Verolainsäädäntö – Yhteisövero – Veronhuojennus – Kansallinen lainsäädäntö, jossa sallitaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvan yhtiön, jonka omistaa yhteenliittymä, siirtää tappionsa samassa jäsenvaltiossa asuvaan ja samaan konserniin kuuluvalla yhtiölle edellyttäen, että näillä yhtiöillä on yhteys sellaisen yhteyden muodostavan yhtiön kautta, joka on saman konsernin ja yhteenliittymän jäsen – Yhteyden muodostavan yhtiön on asuttava Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai harjoitettava liiketoimintaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa kiinteästä toimipaikasta

Tuomiolauselma

SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa annetaan kyseisessä jäsenvaltiossa asuvalle konserniin kuuluvalla yhtiölle mahdollisuus saada toisen kyseisessä jäsenvaltiossa asuvan, yhtymään kuuluvan yhtiön tappiot siirrettyksi itselleen silloin, jos myös "yhteyden muodostava yhtiö", joka kuuluu sekä kyseiseen konserniin että kyseiseen yhtymään, asuu kyseisessä jäsenvaltiossa, riippumatta yhtiöiden, jotka itse tai toisten yhtiöiden välityksellä omistavat yhteyden muodostavan yhtiön, ja muiden sellaisten yhtiöiden, joita tappioiden siirto koskee, asuinpaikasta, kun kyseisessä lainsäädännössä suljetaan pois tällainen mahdollisuus silloin, kun yhteyden muodostava yhtiö on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon.

⁽¹⁾ EUVL C 184, 23.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Alankomaiden kuningaskunta, ING Groep NV ja Nederlandsche Bank NV

(Asia C-224/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Rahoitusala — Jäsenvaltion taloudessa oleva vakava häiriö — Pankkikonsernille myönnetty valtiontuki — Muoto — Pääomanlisäys rakenneuudistussuunnitelman yhteydessä — Päätös — Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille — Edellytykset — Tuen takaisinmaksuehtojen muutos — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste)

(2014/C 159/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, S. Noë ja H. van Vliet,)

Muut osapuolet: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. de Ree, C. Wissels ja J. Langer, avustajanaan advocaat P. Glazener), ING Groep NV (edustajat: advocaat O. W. Brouwer, avocaat J. Blockx ja solicitor M. O'Regan) ja De Nederlandsche Bank NV (edustajat: advocaat S. Verschuur, advocaat H. Gornall ja avocat M. Petite)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-29/10 ja T-33/10, Alankomaat ja ING Groep vastaan komissio, 2.3.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi vaatimukset kumota osittain valtiontuesta C 10/09 (ex N 138/09), jonka Alankomaat on myöntänyt ING:n epälikvidejä omaisuuseriä koskevaan tukijärjestelyyn ja rakenneuudistussuunnitelmaan, 18.11.2009 tehty komission päätös 2010/608/EY (EUVL 2010, L 274, s. 139)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) De Nederlandsche Bank NV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 258, 25.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Cascina Tre Pini s.s. v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino ja Comune di Somma Lombardo

(Asia C-301/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen — Direktiivi 92/43/ETY — Yhteisön tärkeänä pitämä alue — Yhteisön tärkeänä pitämän alueen aseman uudelleenarviointi ympäristön pilaannuttua tai huononnettua — Kansallinen lainsäädäntö, jossa ei säädetä asianomaisten henkilöiden mahdollisuudesta pyytää tällaista uudelleenarviointia — Toimivaltaisille kansallisille viranomaisille annettu harkintavalta kyseisen aseman uudelleenarviointia koskevan menettelyn aloittamisessa viran puolesta)

(2014/C 159/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cascina Tre Pini s.s.

Vastapuolet: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino ja Comune di Somma Lombardo

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Consiglio di Stato – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 9 ja 10 artiklan tulkinta – Yhteisön tärkeänä pitämän alueen aseman uudelleenarviointi ympäristön pilaannuttua tai huononnettua – Kansallinen lainsäädäntö, jossa ei säädetä asianomaisten henkilöiden mahdollisuudesta pyytää tällaista uudelleenarviointia – Toimivaltaisille viranomaisille annettu harkintavalta yhteisön tärkeänä pitämän alueen aseman uudelleenarviointia koskevan menettelyn aloittamisessa viran puolesta – Yhteisön tärkeänä pitämän alueen aseman uudelleenarvioinnin edellytyksiä ei tarkastella säännöllisesti – Velvollisuutta ilmoittaa tällaisesta menettelystä asianomaisille henkilöille ei ole

Tuomiolauselma

- 1) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna asiakirjalla Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, 4 artiklan 1 kohtaa, 9 artiklaa ja 11 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden toimivaltaisilla elimillä on velvollisuus ehdottaa Euroopan komissiolle yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luetteloon merkityn alueen poistamista luettelosta, kun kyseiseen alueeseen sisältyvän maa-alueen omistaja on vaatinut sitä kyseisiltä elimiltä ja väittänyt alueen ympäristön huonontuneen, siltä osin kuin vaatimus perustuu siihen seikkaan, että mainittu alue ei kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan 2–4 kohdan säännösten noudattamisesta huolimatta lopullisesti voi enää myötävaikuttaa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeluun tai Natura 2000 -verkoston aikaansaamiseen.
- 2) Direktiivin 92/43, sellaisena kuin se on muutettuna asiakirjalla Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, 4 artiklan 1 kohtaa, 9 artiklaa ja 11 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa annetaan ainoastaan alueellisille julkisyhteisöille toimivalta ehdottaa yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luettelon mukauttamista mutta ei säädetä tällaisesta toimivallasta niiden ohella valtiolle edes toissijaisesti sen varalta, että alueelliset julkisyhteisöt laiminlyövät toimenpiteisiin ryhtymisen, siltä osin kuin kyseisellä toimivallan antamisella taataan kyseisen direktiivin säännösten asianmukainen soveltaminen.

(¹) EUVL C 258, 25.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2014 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Hi Hotel HCF SARL v. Uwe Spoering

(Asia C-387/12) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Kansainvälinen toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa — Jäsenvaltiossa tehty teko, jossa on kyse osallisuudesta toisen jäsenvaltion alueella tehtyyn oikeudenvastaiseen tekoon — Sen paikkakunnan määrittäminen, missä vahinko sattui)

(2014/C 159/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hi Hotel HCF SARL

Vastaaja: Uwe Spoering

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Bundesgerichtshof – Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, s. 1) 5 artiklan 3 alakohdan tulkinta – Kansainvälinen toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa – Ensimmäisessä jäsenvaltiossa tehty teko, joka on avunantoa toisessa jäsenvaltiossa tehtyyn lainvastaiseen tekoon – Sen paikan määrittäminen, missä vahinko on sattunut

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että jos usean henkilön väitetään osallistuneen asiaa käsittelevän tuomioistuimen sijaintijäsenvaltiossa suojattujen tekijän taloudellisten oikeuksien loukkaukseen, tuomioistuimella ei ole tämän säännöksen nojalla kausaaliyhteydessä olevan tapahtuman paikan perusteella toimivaltaa tutkia tekoon osallista vastaan ajettua kannetta, jos tämä henkilö ei ole tehnyt tekoaan kyseisen tuomioistuimen toimialueella, mutta tuomioistuin on sen nojalla toimivaltainen väitetyn vahingon ilmenemispaidan perusteella, jos on olemassa vaara, että väitetty vahinko ilmenee asiaa käsittelevän tuomioistuimen toimialueella. Viimeksi mainitussa tapauksessa tämä tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan vain sijaintijäsenvaltionsa alueella aiheutunutta vahinkoa koskevat asiat.

(¹) EUVL C 343, 10.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.4.2014 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-428/12) (¹)

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 34 ja SEUT 36 artikla — Tuontien määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Tavaroiden täydentävä yksityinen kuljettaminen — Yrityksen kaluston ensimmäisen ajoneuvo — Maantiekuljetuksia koskevan luvan saamisen säännöt — Liikenneturvallisuus ja ympäristön suojelu)

(2014/C 159/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Galindo Martin ja G. Wilms)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: J. García-Valdecasas Dorrego ja Centeno Huerta)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan rikkominen – Lupien myöntäminen moottoriajoneuvoille – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan ”tavaroiden täydentävää yksityistä kuljettamista koskevan luvan” saaminen edellyttää, että yrityksen kaluston ensimmäinen kuorma-auto on rekisteröity ensimmäistä kertaa korkeintaan viisi kuukautta aikaisemmin

Tuomiolauselma

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 34 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt maakuljetuksista annetun lain tavaroiden maantiekuljetuksia koskevien säännösten soveltamisesta 20.3.2007 annetun asetuksen FOM/734/2007 31 artiklassa sellaisia ajoneuvoja, joiden suurin sallittu enimmäispaino on enemmän kuin 3,5 tonnia, koskevasta edellytyksestä, jonka mukaan tavaroiden täydentävää yksityistä kuljettamista koskeva lupa voidaan myöntää, jos yrityksen kaluston ensimmäinen ajoneuvo on rekisteröity korkeintaan viisi kuukautta aikaisemmin.

2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 379, 8.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 3.4.2014 (Oberlandesgericht Münchenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Irmengard Weber v. Mechthilde Weber

(Asia C-438/12) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 22 artiklan 1 alakohta — Yksinomainen toimivalta — Esineoikeutta kiinteään omaisuuteen koskevat riita-asiat — Etuosto-oikeuden luonne — 27 artiklan 1 kohta — Vireillölovaikutus — Samojen asianosaisten välillä nostettujen samaa asiaa koskevien kanteiden käsite — 22 artiklan 1 alakohdan ja 27 artiklan 1 kohdan välinen suhde — 28 artiklan 1 kohta — Samassa yhteydessä käsiteltävät kanteet — Asian käsittelyn keskeyttämistä koskevat arviointiperusteet)

(2014/C 159/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht München

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Irmengard Weber

Vastapuoli: Mechthilde Weber

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Oberlandesgericht München – Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, s. 1) 22 artiklan 1 alakohdan, 27 artiklan ja 28 artiklan sekä 35 artiklan 1 kohdan tulkinta) – Vireillölovaikutus – Eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa samojen asianosaisten välillä nostettu samaa asiaa koskeva kanne – Käsitteiden ”sama asia” ja ”samat asianosaiset” tulkinta – Tilanne, jossa kolmas osapuoli on nostanut ensimmäisen kanteen molempia asianosaisia vastaan ja yksi näistä asianosaisista on nostanut toisen kanteen toista asianosaista vastaan

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 22 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin asioihin, jotka koskevat ”esineoikeutta kiinteään omaisuuteen”, kuuluu käsiteltävässä asiassa toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa nostetun kaltainen kanne, jolla pyritään saamaan todetuksi, että kyseistä kiinteistöä rasittavaa ja kaikkiin näiden vaikutuksia tuottavaa etuosto-oikeutta ei ole käytetty pätevästi.
- 2) Asetuksen N:o 44/2001 27 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on ennen kuin se tämän säännöksen mukaisesti keskeyttää asian käsittelyn tutkittava, johtuuko siitä, että asetuksen 22 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua yksinomaista toimivaltaa on loukattu, että tuomioistuimen, jossa kanne on ensin nostettu, mahdollisesti tekemää asiaratkaisua ei tunnusteta muissa jäsenvaltioissa asetuksen 35 artiklan 1 kohdan perusteella.

(¹) EUVL C 379, 8.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasin (Liettua) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – ”4finance” UAB v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Asia C-515/12) ⁽¹⁾

(Direktiivi 2005/29/EY — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Pyramidimyyntijärjestelmä — Kuluttajien ennen korvauksen saamista mahdollisesti tekemän suorituksen merkitys — Käsitteen ”suoritus” tulkinta)

(2014/C 159/08)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ”4finance” UAB

Vastapuolet: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22) liitteessä I olevan 14 kohdan tulkinta – Pyramidimyyntijärjestelmä, jossa kuluttaja saa symbolisen suorituksen tehtyään korvauksen etupäässä muiden kuluttajien liittymisestä eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta – Suorituksen suuruuden vaikutus siihen, pidetäänkö järjestelmää pyramidimyyntijärjestelmänä – Uusien kuluttajien maksamista suorituksista maksettujen korvausten rahoitusosuuden merkitys – Edellytys siitä, että kyseiset korvaukset rahoitetaan kokonaan tai suurimmaksi osaksi uusien jäsenten osallistumismaksuilla

Tuomiolauselma

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (”sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi”) liitteessä I olevaa 14 kohtaa on tulkittava siten, että pyramidimyyntijärjestelmä on kaikissa olosuhteissa sopimaton kaupallinen menettely vain silloin, kun tällainen järjestelmä edellyttää kuluttajalta minkä tahansa suuruista taloudellista suoritusta, jonka vastineena kuluttajalla on mahdollisuus saada korvausta etupäässä muiden kuluttajien värvämisestä järjestelmään eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 3.4.2014 (Consiglio di Stato (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA v. Regione Campania (asioissa C-516/12–C-518/12) sekä Provincia di Napoli (asioissa C-516/12 ja C-518/12)

(Yhdistetyt asiat C-516/12–C-518/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1191/69 — Henkilöliikennettä koskevat julkiset palvelut — 4 artikla — Hakemus julkisen palvelun velvoitteen lakkauttamisesta — 6 artikla — Oikeus hyvitykseen julkisen palvelun velvoitteen täyttämisestä aiheutuvista taloudellisista rasituksista)

(2014/C 159/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Vastapuolet: Regione Campania (C-516/12–C-518/12) sekä Provincia di Napoli (C-516/12 ja C-518/12)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntöt – Consiglio di Stato – Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia veloituksia koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69 (EYVL L 156, s. 1) 4 artiklan tulkinta – Yksityisten yritysten oikeus hyvitykseen julkisen palvelun veloitteesta aiheutuvista taloudellisista rasituksista – Kuljetusyritys, joka ei ole hakenut toimivaltaisilta viranomaisilta julkisen palvelun veloitteen, josta aiheutuu sille taloudellista haittaa, lakkauttamista – Velvoite, joka ei kuulu sellaisiin julkisen palvelun tehtäviin, jotka jäsenvaltioiden on lakkautettava

Tuomiolauselma

Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia veloituksia koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69, sellaisena kuin se on muutettuna 20.6.1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1893/91, 4 ja 6 artiklaa on tulkittava siten, että ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa syntyneiden julkisen palvelun veloitteiden osalta oikeus hyvitykseen tällaisten veloitteiden täyttämistä aiheutuvista taloudellisista rasituksista voi syntyä vain, jos asianomainen yritys on hakenut näiden veloitteiden lakkauttamista ja jos toimivaltaiset viranomaiset ovat päättäneet pitää kyseiset veloitteet voimassa tai lakkauttaa ne tietyn määräajan kuluessa. Mainitun päivämäärän jälkeen syntyneiden julkisen palvelun veloitteiden osalta sitä vastoin näiden samojen edellytysten täyttyminen ei ole tällaisen hyvitysoikeuden syntymisen edellytyksenä.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.4.2014 – Valittajana Ranskan tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-559/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Tuki, joka on annettu La Postelle julkisen laitoksen aseman perusteella myönnetyn implisiittisen ja rajoittamattoman takauksen muodossa — Takauksen olemassaolo — Valtion varojen käyttö — Etu — Todistustaakka ja vaaditun näytön määrä)

(2014/C 159/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter ja J. Bousin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Grespan)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-154/10, Ranska v. komissio, 20.9.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Ranskan tasavallan kanteen, jolla vaadittiin Ranskan La Postelle myöntämästä valtiontuesta C 56/07 (ex E 15/05) 26.1.2010 annetun komission päätöksen 2010/605/EU (EUVL L 274, s. 1) kumoamista – Tukitoimenpide, jonka Ranskan väitetään toteuttaneen myöntämällä implisiittisen ja rajoittamattoman takauksen La Postelle tämän teollista ja kaupallista toimintaa harjoittavan julkisen laitoksen aseman perusteella – Laitos, johon ei sovelleta yleisen lainsäädännön mukaisia vaikeuksiin joutuneiden yritysten saneeraus- ja selvitystilamenettelyjä – Edun olemassaolo – Valtion varojen siirron olemassaolo – Todistustaakka ja näyttökynnys – Valtion vastuun syntymisen edellytysten rinnastaminen takausjärjestelmään

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 32, 2.2.2013.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2014 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämät
ennakkoratkaisupyynnöt) – Hauptzollamt Köln v. Kronos Titan GmbH (asia C-43/13) sekä
Hauptzollamt Krefeld v. Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (asia C-44/13)**

(Yhdistetyt asiat C-43/13 ja C-44/13) (¹)

(Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden verotus — Tuotteet, joita ei mainita direktiivissä 2003/96/
EY — Käsite ”vastaava lämmityspolttoaine tai moottoripolttoaine”)

(2014/C 159/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Hauptzollamt Köln (C-43/13) ja Hauptzollamt Krefeld (C-44/13)

Vastapuolet: Kronos Titan GmbH (C-43/13) ja Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt – Bundesfinanzhof – Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EUVL L 283, s. 51) 2 artiklan 3 kohdan tulkinta – Muiden energiatuotteiden kuin niiden, joiden osalta verotaso määritellään direktiivissä, verotus – Käsitteet ”lämmityspolttoaine” tai ”vastaava moottoripolttoaine” – Mahdollisuus soveltaa kemialliselta koostumukseltaan eniten samankaltaisen tuotteen verokantaa lämmityspolttoaineena käytettävään tuotteeseen, kun tähän eniten samankaltaiseen tuotteeseen sovelletaan korkeampaa verokantaa kuin lämmityspolttoaineisiin, koska sitä voidaan käyttää myös moottoripolttoaineena

Tuomiolauselma

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 2 artiklan 3 kohtaan sisältyvää edellytystä, jonka mukaan muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti, on tulkittava siten, että aluksi on selvitettävä, käytetäänkö kyseessä olevaa tuotetta moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena, minkä jälkeen määritetään, mikä mainitun direktiivin liitteessä I olevassa merkityksellisessä taulukossa mainittu moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine tällä tuotteella voidaan tosiasiallisesti korvata, tai jos tämä ei ole mahdollista, mikä on se moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine, joka on ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten sen kaltainen.

(¹) EUVL C 123, 27.4.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2014 – Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-60/13) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Unionin omat varat — Päätös 2000/597/EY, Euratom — 8 artikla — Asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 — 2, 6 ja 9 – 11 artikla — Kieltäytyminen asettamasta omia varoja Euroopan unionin käyttöön — Virheelliset sitovat tariffitiedot — Tuoreen valkosipulin tuonnit pakastettuna valkosipulina — Kansallisten tulliviranomaisten joutuminen vastuuseen virheestä — Jäsenvaltioiden taloudellinen vastuu)

(2014/C 159/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Caeiros ja L. Flynn)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: S. Brighthouse ja J. Beeko, avustajanaan K. Beal, QC)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – SEU 4 artiklan 3 kohdan, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/597/EY, Euratom (EYVL L 253, s. 42) 8 artiklan ja päätöksen 2000/597 soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 2028/2004, 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan rikkominen

Tuomiolauselma

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/597/EY 8 artiklan ja päätöksen 2000/597 soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 2028/2004, 2, 6 ja 9–11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt asettamasta komission käyttöön 20 061 462,11 englannin punnan (GBP) suuruista määrää, joka vastaa tuoreen valkosipulin tuontituloja, joista on annettu virheellisiä sitovia tullitietoja.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 141, 18.5.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 3.4.2014 (Thüringer Oberlandesgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Udo Rätzke v. S+K Handels GmbH

(Asia C-319/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Energia — Televisioiden energiamerkintä — Delegoitu asetukset (EU) N:o 1062/2010 — Jälleenmyyjien velvollisuudet — Televisio, joka on toimitettu jälleenmyyjälle ilman energiamerkintää ennen asetuksen soveltamisen alkamista — Jälleenmyyjän velvollisuus varustaa tällainen televisio asetuksen soveltamisen alkamisesta lähtien energiamerkinnällä ja hankkia kyseinen merkintä jälkikäteen)

(2014/C 159/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Thüringer Oberlandesgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Udo Rätzke

Vastapuoli: S+K Handels GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Thüringer Oberlandesgericht – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EY täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta 28.9.2010 annetun delegoidun komission asetuksen (EU) N:o 1062/2010 (EUVL L 314, s. 64) 4 artiklan a alakohdan tulkinta – Ajallinen soveltamisala – Jälleenmyyjän velvollisuus huolehtia siitä, että jokainen myyntipisteessä oleva televisio on varustettu tavarantoimittajan toimittamalla merkillä, josta ilmenee television energiankulutus – Televisiot, jotka on toimitettu ilman merkkiä jälleenmyyjälle ennen asetuksen soveltamisen alkamista

Tuomiolauselma

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta 28.9.2010 annetun delegoidun komission asetuksen (EU) N:o 1062/2010 4 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että jälleenmyyjään kohdistuva velvollisuus huolehtia siitä, että kaikki myyntipisteessä olevat televisiot on varustettu merkillä, jonka tavarantoimittajat kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittavat, koskee ainoastaan televisioita, jotka on saatettu markkinoille eli jotka valmistaja on ensimmäistä kertaa toimittanut jakelua varten myyntikanavaan 30.11.2011 lähtien.

(¹) EUVL C 260, 7.9.2013.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Poitiers (Ranska) on esittänyt 25.10.2013 –
Rikosoikeudenkäynti Jean-Paul Grimalia vastaan**

(Asia C-550/13)

(2014/C 159/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Poitiers

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen

Jean-Paul Grimal

Unionin tuomioistuimen (kymmenes jaosto) 19.3.2014 antamalla määräyksellä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

Kanne 10.1.2014 – Euroopan komissio v. Maltaan tasavalta

(Asia C-12/14)

(2014/C 159/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet K. Mifsud-Bonnici ja D. Martin)

Vastaaja: Maltaan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Maltaan tasavalta ei ole noudattanut sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla asetuksella N:o 118/97 ⁽²⁾, 46b artiklan eikä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽³⁾ 54 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on alentanut Maltaan vanhuuseläkkeitä määrällä, joka vastaa sellaista Yhdistyneen kuningaskunnan virkamieseläkettä, jota maksetaan The Principal Civil Service Pension Schemen, The National Health Service Pension Schemen tai The Armed Forces Pension Schemen 1975:n, siltä osin kuin se koskee The Royal Air Forcea, nojalla
- velvoittaa Maltaan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission näkemyksen mukaan Malta ei ole noudattanut asetusten N:o 1408/71 ja 883/2004 mukaisia velvoitteitaan, koska se on vähentänyt Maltaan lakisääteisestä vanhuuseläkkeestä toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla kertyneitä virkamieseläkkeitä. Komissio katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan virkamieseläkejärjestelmät perustuvat lainsäädäntöön, minkä vuoksi ne kuuluvat mainittujen asetusten soveltamisalaan. Viimeksi mainittujen perusteella on kiellettyä vähentää Maltaan vanhuuseläkkeestä määrä, joka vastaa Yhdistyneen kuningaskunnan virkamieseläkettä. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Maltaan välillä ei ole tehty sopimusta virkamieseläkkeistä, eikä asetusten N:o 1408/71 ja N:o 883/2003 liitteisiin sisälly Maltaa koskevaa lausumaa, joten asetuksissa vahvistetut edellytykset sosiaaliturvasopimusten soveltamisen jatkamisen sallimisesta eivät täyty.

Koska Yhdistyneen kuningaskunnan virkamieseläkejärjestelmät kuuluvat näiden asetusten soveltamisalaan, asetuksen N:o 1408/71 46b artiklan 1 kohta ja asetuksen N:o 883/2004 54 artiklan 1 kohta estävät Maltaan sosiaaliturvalain 56 §:n kaltaisten etuuksien päällekkäisyyden välttämistä koskevan kansallisen säännön soveltamisen.

⁽¹⁾ EYVL L 149, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 28, s. 1

⁽³⁾ EUVL L 166, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.3.2014 – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham

(Asia C-108/14)

(2014/C 159/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja Revision-valittaja: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG

Vastaaja ja Revision-valittajan vastapuoli: Finanzamt Nordenham

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Minkä laskentamenetelmän mukaan on laskettava holdingyhtiön tytäryhtiöidensä osuuksien ostamiseksi hankkimaan pääomaan liittyviin palveluihin sisältyvän arvonnlisäveron vähennys(osuus), kun holdingyhtiö tarjoaa näille tytäryhtiöille myöhemmin erilaisia verollisia palveluja (kuten etukäteen oli tarkoituskin)?

- 2) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan säännös, jonka mukaan jäsenvaltio voi käsitellä useita henkilöitä yhtenä verovelvollisena, esteenä kansalliselle säännökselle, jonka mukaan (ensinnäkin) ainoastaan oikeushenkilö – ei kuitenkaan henkilöyhtiö – voi olla sidoksissa toisen verovelvollisen (pääjäsenen) yritykseen ja jossa (toiseksi) edellytetään, että tämä oikeushenkilö on rahoituksellisesti, taloudellisesti ja organisatorisesti (hierarkkisessa suhteessa) ”sidoksissa pääjäsenen yritykseen”?
- 3) Jos edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi: voiko verovelvollinen vedota suoraan jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 4 kohdan toiseen alakohtaan?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 6.3.2014 – Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schiffahrts AG

(Asia C-109/14)

(2014/C 159/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Vastaaja ja Revision-valittaja: Finanzamt Hamburg-Mitte

Kantaja ja Revision-valittajan vastapuoli: Marenave Schiffahrts AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Minkä laskentamenetelmän mukaan on laskettava holdingyhtiön tytäryhtiöidensä osuuksien ostamiseksi hankkimaan pääomaan liittyviin palveluihin sisältyvän arvonlisäveron vähennys(osuus), kun holdingyhtiö tarjoaa näille tytäryhtiöille myöhemmin erilaisia verollisia palveluja (kuten etukäteen oli tarkoituskin)?
- 2) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan säännös, jonka mukaan jäsenvaltio voi käsitellä useita henkilöitä yhtenä verovelvollisena, esteenä kansalliselle säännökselle, jonka mukaan (ensinnäkin) ainoastaan oikeushenkilö – ei kuitenkaan henkilöyhtiö – voi olla sidoksissa toisen verovelvollisen (pääjäsenen) yritykseen ja jossa (toiseksi) edellytetään, että tämä oikeushenkilö on rahoituksellisesti, taloudellisesti ja organisatorisesti (hierarkkisessa suhteessa) ”sidoksissa pääjäsenen yritykseen”?
- 3) Jos edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi: voiko verovelvollinen vedota suoraan jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 4 kohdan toiseen alakohtaan?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 12.3.2014 – Henricus Cornelis Maria Niessen ym. v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-119/14)

(2014/C 159/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen ja Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko omalla vastuullaan toimivien kolmansien, jotka ovat saaneet hoidettavakseen lentoliikenteen harjoittajalle kuuluvia tehtäviä, suorittamat toimet katsottava asetuksen⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi poikkeukselliseksi olosuhteiksi?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asiaa arvioitaessa merkitystä sillä, kuka (lentoyhtiö, lentoaseman pitäjä) on antanut tehtävän kolmannen hoidettavaksi?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästyksen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 295/91 (EUVL L 46, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Espanja) on esittänyt
14.3.2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment v. Angel Luis Egea Torregrosa**

(Asia C-122/14)

(2014/C 159/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Pääasian asianosaiset

Hakija: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Vastapuoli: Ángel Luis Egea Torregrosa

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiiviä 93/13/ETY⁽¹⁾ tulkittava siten, että se on esteenä Espanjan lainsäädännön kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle (LEC:n 551 ja 552 § luettuina yhdessä 816 §:n 2 momentin kanssa), jonka mukaan myöhemmässä täytäntöönpanovaiheessa ei ole enää mahdollista tarkistaa viran puolesta ennen menettelyn aloittamista täytäntöönpanoperustetta – maksamismääräysmenettelyn päätteeksi annettua tuomarin päätöstä, kun menettelyssä ei ole tehty väitettä – siltä kannalta, onko täytäntöönpanon kohteena olevan päätöksen perustana olleessa sopimuksessa kohtuuttomia ehtoja, siksi että kyseinen päätös on jäsenvaltion oikeuden mukaan oikeusvoimainen?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimuksen kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 18.3.2014 – Andrejs Surmačs v.
Finanšu un kapitāla tirgus komisija**

(Asia C-127/14)

(2014/C 159/20)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja ensimmäisessä asteessa: Andrejs Surmačs

Vastapuoli ensimmäisessä asteessa: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko talletusten vakuusjärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁽¹⁾ liitteessä I olevaa 7 kohtaa tulkittava siten, että luettelo, jossa vahvistetaan henkilöt, joiden on katsottava kuuluvan kyseessä olevan luottolaitoksen lähipiiriin ja joilta on evättävä oikeus talletusten korvaamiseen vakuudesta, on tyhjentävä?
- 2) Voidaanko luottolaitoksen johtajaksi tai joksikin muuksi direktiivin liitteessä I olevassa 7 kohdassa mainituksi henkilöksi katsoa henkilö, jolla on tehtävänkuvauksensa mukaan oikeus suunnitella, koordinoita ja valvoa luottolaitoksen tiettyä toiminta-aluetta tai toimeenpanna tietty tehtävä vaan ei kaikkea luottolaitoksen toimintaa ja jolla ei ole oikeutta antaa muille henkilöille määräyksiä tai tehdä sitovia päätöksiä? Onko huomioon otettava luottolaitoksen kyseessä olevan toiminta-alueen tai tehtävän sisältö?
- 3) Onko direktiivin liitteessä I olevaa 7 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltio voi evätä talletuksen korvaamisen vakuudesta henkilöltä, jota ei voida hänen tehtävänkuvaukseensa kuuluvien oikeuksien ja velvoitteiden perusteella pitää johtajana mutta jolla on tosiasiallisesti huomattava vaikutusvalta luottolaitoksen johdon tai siitä henkilökohtaisesti vastuussa olevien henkilöiden päätöksiin? Voiko tässä yhteydessä relevantiksi muodostua vaikutusvalta, joka on luonteeltaan pelkästään epävirallista ja joka perustuu henkilön auktoriteettiin, asiantuntemukseen tai kokemukseen luottolaitoksen toiminnan osalta?

⁽¹⁾ EYVL L 135, s. 5.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.3.2014 –
Staatssecretaris van Financiën v. Het Oudeland Beheer BV**

(Asia C-128/14)

(2014/C 159/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: Het Oudeland Beheer BV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuudennen direktiivin⁽¹⁾ 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohtaa tulkittava niin, ettei kuudennen direktiivin 5 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luovutuksen, joka on käsillä olevassa tapauksessa kiinteän omaisuuden käyttöön oikeuttavan esineoikeuden perustaminen, osalta veron perusteeseen lasketa mukaan maapohjan tai muiden tarveaineiden tai materiaalien, joista verovelvollinen on maksanut arvonlisäveroa, omakustannushintaa? Onko tämä toisin, jos verovelvollinen on vähentänyt tämän arvonlisäveron kansallisen oikeuden säännösten perusteella – olivatpa ne tältä osin kuudennen direktiivin vastaisia tai eivät – kyseisen hankinnan osalta?
- 2) Onko käsillä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa maapohja rakennuksineen on saatu perustamalla kuudennen arvonlisäverodirektiivin 5 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu esineoikeus, kuudennen direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohtaa tulkittava niin, että kuudennen direktiivin 5 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luovutuksen osalta veron perusteeseen lasketaan mukaan vuokran arvo, toisin sanoen esineoikeuden kestoaikana tai sen jäljellä olevana kestoaikana vuosittain maksettavien rahamäärien arvo?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Kanne 20.3.2014 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-130/14)

(2014/C 159/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: W. Mölls ja J.F. Brakeland)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

- todetaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa säännöt, joiden mukaan sellaisilta alueen ulkopuolella asuvilta verovelvollisilta, joiden tulot on saatu yksinomaan tai lähes yksinomaan Belgiasta (Flanderin hallintoalue), evätään luonnollisia henkilöitä koskevasta verosta tehtävä verovähennys, joka myönnetään Flanderin hallintoalueella asuville verovelvollisille Flanderin investointikassan muodostamisesta ja kassan obligaatioiden ja osakkeiden merkinneille luonnollisille henkilöille myönnettävästä verovähennyksestä 3.4.2009 annetun asetuksen nojalla
- Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Flanderin hallintoalueen 3.4.2009 antaman asetuksen mukaan Flanderin investointikassan liikkeellelaskemien osakkeiden ja obligaatioiden merkitsemisen johdosta annettava verovähennys myönnetään ainoastaan Flanderin hallintoalueen asukkailla. Komissio katsoo, että sellaisella säännöksellä syrjitään alueen ulkopuolella asuvia verovelvollisia, joiden tulot saatu yksinomaan tai lähes yksinomaan Belgiasta. Säännös ei näin ollen sovi yhteen SEUT 45 artiklan ja Euroopan talousalueen perustamisesta tehdyn sopimuksen 28 artiklan kanssa, sellaisina kuin unionin tuomioistuimien on tulkinnut niitä asioissa Schumacker⁽¹⁾ ja Wielockx⁽²⁾ antamissaan tuomioissa.

⁽¹⁾ Tuomio Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31

⁽²⁾ Tuomio Wielockx, C-80/94:C:1995:271.

Kanne 21.3.2014 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-137/14)

(2014/C 159/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja G. Wilms)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽¹⁾ (jäljempänä YVA-direktiivi) 11 artiklan eikä teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24.11.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU⁽²⁾ (jäljempänä teollisuuspäästädirektiivi) 25 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se

- katsoo, ettei YVA-direktiivin säännöksistä seuraa subjektiivisia oikeuksia ja näin ollen sulkee suurelta osin pois sen, että yksityishenkilöt voivat vedota näihin oikeuksiin tuomioistuimessa (hallintotuomioistuimista annetun asetuksen (Verwaltungsgerichtsordnung) 113 §:n 1 momentti)
- rajoittaa menettelyvirheisiin perustuvan päätösten kumoamisen edellytetyn ympäristövaikutusten arvioinnin (jäljempänä YVA) puuttumiseen tai edellytetyn ennakkotutkiminnan puuttumiseen (oikeussuojakeinoista ympäristöoikeudessa annetun lain (Umweltrechtsbehelfsgesetz, jäljempänä UmwRG), 4 §:n 1 momentti) ja tapauksiin, joissa kantaja osoittaa, että menettelyvirhe oli syy-yhteydessä sellaisen päätöksen lopputulokseen (hallintomenettelylain (Verwaltungsverfahrensgesetz, jäljempänä VwVfG) 46 §), jolla vaikutetaan kantajan oikeusasemaan
- rajoittaa kanneoikeuden ja kanteen tutkimisen tuomioistuimessa niihin huomautuksiin, jotka esitettiin sen hallintomenettelyn määräaikaan mennessä, jossa päätös tehtiin (UmwRG:n 2 §:n 3 momentti ja VwVfG:n 73 § 6 momentti) ja
- rajoittaa ympäristöyhdistysten kanneoikeuden 25.6.2005 jälkeen vireille pannuissa ja ennen 12.5.2011 päättyneissä menettelyissä vain sellaisiin säännöksiin, joissa annetaan oikeuksia yksityisille (UmwRG:n 2 §:n 1 momentti yhdessä 5 §:n 1 momentin kanssa)
- rajoittaa ympäristöyhdistysten valitusten tutkimisen tuomioistuimissa 25.6.2005 jälkeen vireille pannuissa ja ennen 12.5.2011 päättyneissä menettelyissä vain sellaisiin säännöksiin, joissa annetaan oikeuksia yksityisille (UmwRG:n 2 §:n 1 momentin vanha muotoilu yhdessä UmwRG:n 5 §:n 1 momentin kanssa)
- jättää yleisesti ennen 25.6.2005 vireille pannut hallintomenettelyt UmwRG:n soveltamisalan ulkopuolelle (UmwRG:n 5 §:n 1 momentti).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa esitetään seuraavat keskeiset kanneperusteet:

Vastaaja on rikkonut niin ajallisesta kuin sisällöllisestäkin näkökulmasta vilpittömän yhteistyön velvollisuutta. Kesti nimittäin yli 18 kuukautta ennen kuin se ryhtyi toimenpiteisiin unionin tuomioistuimen 12.5.2011 asiassa C-115/09 ⁽³⁾ antaman tuomion seurausten huomioon ottamiseksi. Sisällöllisesti vastaajan antamat säännökset ovat sekä riittämättömiä että ristiriidassa paitsi edellä mainitun oikeuskäytännön myös unionin tuomioistuimen asiassa Altrip ⁽⁴⁾ antaman tuomion kanssa.

Liittotasavalta rajoittaa edelleen tuomioistuinvalvonnan yksityisten oikeusturvan osalta yksinomaan sellaisten säännösten noudattamiseen, joissa annetaan subjektiivisia oikeuksia niin sanotun suojanormiteorian (Schutznormtheorie) mukaisesti. Lisäksi on rajoituksia, jotka koskevat sekä yksityisten että yhdistysten oikeussuojaa. Näin UmwRG:ssa sallitaan lupapäätösten kumoaminen vain silloin, kun ympäristövaikutusten arviointia ei ole tehty, muttei silloin, kun se on tehty puutteellisesti.

Lisäksi Saksa sallii hallinto-oikeudellisesti lainvastaisen ympäristövaikutusten arviointipäätöksen kumoamisen yksityisen tekemän valituksen perusteella vain silloin, kun valittaja osoittaa konkreettisesti, että päätös olisi ollut erilainen, jos menettelyvirhettä ei olisi tehty, ja että menettelyvirhe koskee kantajan aineellista oikeusasemaa.

Yhdistykset eivät myöskään voi esittää tuomioistuinmenettelyssä sellaisia huomautuksia, joita ei ole esitetty jo hallintomenettelyssä. UmwRG:n uusi muotoilu sekä siihen liittyvä saksalainen oikeuskäytäntö ovatkin ratkaisevilta osin jääneet jälkeen YVA-direktiivin vaatimuksista sellaisina kuin unionin tuomioistuin on niitä tarkentanut tuomioissa Trianel ja Altrip.

Lisäksi UmwRG:ssa jätetään sen ajallisen soveltamisalan ulkopuolelle menettelyt, jotka pantiin vireille ennen direktiivin voimaantuloa.

Nämä huomattavat rajoitukset ovat kokonaisuutena ristiriidassa Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen laajan oikeusturvan takaamista koskevan YVA-direktiivin tavoitteen kanssa.

⁽¹⁾ EUVL 2012 L 26, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 334, s. 17.

⁽³⁾ Tuomio BUND, C-115/09, EU:C:2011:289.

⁽⁴⁾ Tuomio Altrip, C-72/12, EU:C:2013:712.

Kanne 24.3.2014 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta

(Asia C-141/14)

(2014/C 159/24)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: E. White, P. Mihaylova ja C. Hermes)*Vastaaja:* Bulgarian tasavalta**Vaatimukset**

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että koska Bulgarian tasavalta ei ole sisällyttänyt tärkeitä lintujensuojelualueita kokonaisuudessaan Kaliakran erityissuojelualueeseen, se ei ole osoittanut erityisiksi erityissuojelualueiksi direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁾ liitteessä I tarkoitettujen lajien ja sellaisten säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien, joita ei luetella liitteessä I, suojelemiseen lukumäärältään ja kooltaan sopivimpia alueita sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon kyseistä direktiiviä sovelletaan. Bulgarian tasavalta ei näin ollen ole noudattanut direktiivin 2009/147/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan.
- toteaa, että Bulgarian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2009/147/EY 4 artiklan 4 kohdan, sellaisena kuin sitä on tulkittu asioissa C-96/98 ja C-374/98, mukaisia velvoitteitaan, kun se on hyväksynyt hankkeet AES Geo Enerdzhi OOD, Uindteh OOD, Brestiom OOD, Disib OOD, Eko Enerdzhi OOD ja Longman investmant OOD Kaliakran alueella, joka on lintujen suojelun kannalta tärkeä ja jota ei ole luokiteltu erityissuojelualueeksi, vaikka se olisi pitänyt tällaiseksi luokitella
- toteaa, että Bulgarian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 6 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin sitä on tulkittu asioissa C-117/03 ja C-244/05, mukaisia velvoitteitaan, kun se on hyväksynyt hankkeita Kaliakran erityissuojelualueilla, Kompleks Kaliakran yhteisön tärkeänä pitämällä alueella ja Belite Skalin erityissuojelualueella (Kaliakra uind pauar AD, EVN Enertrag Kavarna OOD, TSID – Atlas EOOD, Vertikal – Petkov i s-ie OOD, golfkenttä ja kylpyläkeskus Treyshän klifs golf end spa rezort OOD), koska se ei ole toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen ja niihin lajeihin kohdistuvien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on luokiteltu
- toteaa, että Bulgarian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2011/92/EU⁽³⁾ 2 artiklan 1 kohdan, tarkasteltuna yhdessä 4 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa, eikä sen liitteessä III olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Kaliakran alueella, joka on lintujen suojelun kannalta tärkeä ja jota ei ole luokiteltu erityissuojelualueeksi, hyväksytyjen hankkeiden (AES Geo Enerdzhi OOD, Uindteh OOD, Brestiom OOD, Disib OOD, Eko Enerdzhi OOD ja Longman investmant OOD) kumulatiivisia vaikutuksia ei ole arvioitu asianmukaisesti
- velvoittaa Bulgarian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Bulgarian tasavalta ei ole luokitellut erityissuojelualueeksi niin suurta osaa Kaliakran alueesta kuin mikä on lintujen suojelun kannalta tärkeää, millä rikotaan lintudirektiiviä.

Bulgarian tasavalta on rikkonut lintudirektiiviä, luontodirektiiviä ja ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä hyväksymällä tiettyjä taloudellisen toiminnan harjoittamista koskevia hankkeita Kaliakran erityissuojelualueella, Belite Skalin erityissuojelualueella ja Kompleks Kaliakran yhteisön tärkeänä pitämällä alueella, koska se on sallinut erityisten ja ainutlaatuisten lajien elinympäristöjen tuhoamisen tai huomattavan heikentämisen ja lajeihin kohdistuvat häiriöt ja koska se ei ole ottanut huomioon suuren hankemäärän kumulatiivisia vaikutuksia.

⁽¹⁾ Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY (EUVL L 20, s. 7)

⁽²⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7)

⁽³⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU (EUVL L 26, s. 1)

Kanne 27.3.2014 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta

(Asia C-145/14)

(2014/C 159/25)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Petrova, E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Bulgarian tasavalta

Vaatimukset

Euroopan komissio vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, että Bulgarian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ 14 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut toimenpiteitä sen takaamiseksi, että jo käytössä olevat kaatopaikat voivat jatkaa toimintaansa 16.7.2009 jälkeen ainoastaan, jos ne täyttävät direktiivin vaatimukset
- velvoittamaan Bulgarian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Bulgarian viranomaiset esittivät perusteltuun lausuntoon (viimeksi 16.7.2013 ja 10.2.2014) antamissaan vastauksissa, että Bulgarian tasavallassa on käytössä yli 100 kaatopaikkaa, joita ei ole mukautettu täyttämään direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan mukaisia vaatimuksia.

Tämän vuoksi komissio katsoo tarpeelliseksi vaatia, että Euroopan unionin tuomioistuin toteaa Bulgarian tasavallan rikkoneen kyseistä säännöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 182, s. 1.

Kanne 31.3.2014 – Euroopan komissio v. Latvian tasavalta

(Asia C-151/14)

(2014/C 159/26)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Rubene ja H. Stølbæk)

Vastaaja: Latvian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, ettei notaarin tehtävien hoitamista, sellaisena kuin sitä säännellään tällä hetkellä Latvian oikeusjärjestyksessä, voida pitää jäsenvaltiolle kuuluvan julkisen vallan käyttämisenä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisessa poikkeuksessa tarkoitettussa merkityksessä, minkä seurauksena on todettava, että Latvian tasavallan lainsäädäntö on SEUT 49 artiklan vastaisesti kansalaisuuden perusteella syrjivä, koska siinä on asetettu notaariksi nimeämisen edellytykseksi kansalaisuus.
- On todettava, ettei Latvian tasavalta ole noudattanut SEUT 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut notaariksi nimeämisen edellytykseksi kansalaisuuden.
- Latvian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan kansalaisuusedellytys notaarin ammattiin pääsyyllä on syrjivä, ja sillä otetaan käyttöön kohtuuton sijoittautumisvapauden rajoitus. Tämän seurauksena Latvian tasavalta ei ole komission mukaan noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Komission mukaan notaarille Latvian tasavallan lainsäädännössä annetut tehtävät eivät luonteeltaan liity julkisen vallan käyttöön, minkä vuoksi kansalaisuusedellytystä notaarin ammattiin pääsyyllä ei voida pitää oikeutettuna Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 artiklan mukaisen poikkeuksen perusteella.

Valitus, jonka SKW Stahl-Metallurgie Holding AG ja SKW Stahl-Metallurgie GmbH ovat tehneet 2.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG ja SKW Stahl-Metallurgie GmbH v. Euroopan komissio, 23.1.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG ja SKW Stahl-Metallurgie GmbH (edustajat: Rechtsanwalt (Dr.) A. Birnstiel ja Rechtsanwalt (Dr.) S. Janka)

Muut osapuolet: Gigaset AG ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat,

1. että valituksenalainen tuomio on kumottava kokonaisuudessaan siltä osin kuin siinä hylätään valittajien vaatimukset, ja ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan
2. toissijaisesti, että valituksenalainen tuomio on kumottava osittain
3. edelleen toissijaisesti, että 22.7.2009 tehdyn Euroopan komission sakkopäätöksen 2 artiklan f ja g alakohdassa valittajille määrättyä sakkoa on alennettava kohtuuden mukaan
4. edelleen toissijaisesti, että valituksenalainen tuomio on kumottava ja asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
5. edellä 1–4 kohdassa esitetyn kunkin vaatimuksen osalta vastapuolet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat olennaisin osin neljään valitusperusteeseen:

1. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on oikeudellisesti virheellinen ja se on kumottava, sillä siinä sivuutetaan se, että valituksen vastapuoli on sakkomenettelyssä loukannut valittajien olennaisia prosessuaalisia oikeuksia, kuten oikeutta tulla kuulluksi. Hyväksymällä vastapuolen esittämän arvioinnin unionin yleinen tuomioistuin loukkaa myös suhteellisuusperiaatetta ja ennenaikaisen todisteharkinnan kieltoa.
2. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin sivuuttaa sen, että valituksen vastapuoli soveltaa päätöksellään ja useille vastuussa oleville yrityksille määrättyillä sakoillaan virheellisesti SEUT 101 artiklaa ja se laiminlyö SEUT 296 artiklan mukaista perustelovelvollisuuttaan, joten myös unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisesti virheellisen päätöksen soveltaessaan taloudellisen yksikön käsitettä ja arvioidessaan lainmukaisen perustelovelvollisuuden laajuutta.
3. Unionin yleinen tuomioistuin loukkaa tuomiollaan lisäksi seuraamusten selvyuden periaatetta sekä rangaistusten ja seuraamusten yksilökohtaisuuden periaatetta pysyttäessään valituksen vastapuolen päätöksen.

4. Lopuksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut valittajien täydentävät perustelut menettelyssä oikeudellisesti virheellisesti uusiksi perusteluiksi ja siten jättänyt ne tutkimatta, vaikka valittajat olivat jo kannekirjelmässään esittäneet vastaavat väitteet.

Valitus, jonka Pesqueras Riveirenses, S.L. ym. ovat tehneet 4.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-180/13, Pesqueras Riveirenses ym. v. neuvosto, 7.2.2014 antamasta määräyksestä

(Asia C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Pesqueras Riveirenses, S.L., Pequera Campo de Marte, S.L., Pequera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos y Otros, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L. ja Pesca-Julimar, S.L. (edustaja: abogado J. Tojeiro Sierto)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava siltä osin kuin siinä jätetään tutkimatta valittajien nostama kumoamiskanne 21.1.2013 annetusta neuvoston asetuksesta (EU) N:o 40/2013⁽¹⁾ ja on annettava uusi ratkaisu, jolla mainittu kanne otetaan tutkittavaksi

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetus koskee valittajia suoraan – SEUT 263 artiklan virheellinen soveltaminen

SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi – – nostaa kanteen – – sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä”. Tässä tarkoituksessa se, että toimi koskee kyseistä henkilöä suoraan, ja se, ettei toimi edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, ovat kaksi eri vaatimusta, ja valtion harkintavaltaa koskevalla kysymyksellä, joka on olennainen määritettäessä sitä, koskeeko riidanalainen toimi kyseistä henkilöä suoraan, ei sitä vastoin ole merkitystä määritettäessä sitä, voidaanko kansallista toimea pitää ”täytäntöönpanotoimenpiteenä” SEUT 263 artiklan neljännen kohdan tarkoituksessa.

Valittajat katsovat, että asetus, jolla vahvistetaan mainitun lajin saaliit ja rajoitetaan niitä, koskee selkeästi niitä suoraan mustakitaturskan saalistamiseen tarkoitettujen kalastusalusten varustajina. EU hallinnoi vuosittain mustakitaturskakantaa TAC:illa (total allowable catch, suurimmat sallitut saaliit), ja valittajien mielestä mainitut TAC:t on vahvistettu virheellisesti, koska niitä vahvistettaessa ei ole otettu huomioon viimeisimpiä olemassa olevia tieteellisiä suosituksia, ja näin ollen siitä, että mustakitaturskaa hallinnoidaan yhtenä yhtenäisenä kantana eikä kahtena eri kantana, on seurauksena se, että suurin sallittu saalis on pienempi kuin saalis, joka valittajille olisi osoitettava siinä tapauksessa, että kantaa hallinnoitaisiin erikseen pohjoisessa ja etelässä. Mainitun TAC:n vahvistamisen osalta jäsenvaltiot eivät voi enää myöhemmin osoittaa kalastusmahdollisuuksia eikä kalastusmahdollisuuksien jakamisessa käytettyjä yksityiskohtaisia hallinnointia koskevia sääntöjä voida ottaa enää käyttöön, koska jakaminen suoritetaan aina Euroopan unionin alun perin vahvistaman TAC:n perusteella, ja tämän johdosta valittajien ainoana mahdollisuutena tai vaihtoehtona osoittaa se, etteivät ne ole samaa mieltä kyseistä TAC:sta ja sen vahvistamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tai kalastuksen hallinnoinnista, on saattaa asia vireille unionin tuomioistuimissa.

⁽¹⁾ EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä EU:n alusten käytettävissä olevien, kansainvälisten neuvottelujen alaan tai sopimusten soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013 21.1.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 40/2013 (EUVL L 23, s. 54).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.4.2014 – ABN Amro Group v. komissio

(Asia T-319/11) ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Rahoitusala — Valtiontuki jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseksi — SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta — Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Tuen myöntämisehdot — Hankintakielto — Yhteensoveltuvuus rahoitusalan tukia talouskriisin yhteydessä koskevien komission tiedonantojen kanssa — Oikeasuhteisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate — Perusteluvelvollisuus — Omistusoikeus)

(2014/C 159/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ABN Amro Group NV (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat W. Knibbeler ja P. van den Berg)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja S. Noë)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse toimenpiteestä C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 ja N 19/10), jonka on toteuttanut Alankomaiden valtio ABN AMRO Group NV:n (perustettu Fortis Bank Nederlandin ja ABN AMRO N:n fuusiossa) hyväksi 5.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/823/EU (EUVL L 333, s. 1) osittaista kumoamista koskevasta vaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) ABN Amro Group NV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 27.8.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.4.2014 – Debonair Trading Internacional v. SMHV – Ibercosmetica (SÔ:UNIC)

(Asia T-356/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin SÔ:UNIC rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön tavaramerkit ja kansalliset tavaramerkit SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC ja sanamerkit, joita ei ole rekisteröity — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaara — Tavaramerkkiperhe — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 15 säännön 2 kohdan b alakohdan iii alakohta — Väitteen tutkittavaksi ottaminen)

(2014/C 159/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Debonair Trading Internacional Ld^a (Funchal, Madeira, Portugali) (edustaja: asianajaja T. Alkin)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: L. Rampini)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Ibercosmetica, SA de CV (México, Meksiko)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 4.6.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1033/2011-4), joka koskee Debonair Trading Internacional Ld^a:n ja Ibercosmetica, SA de CV:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 4.6.2012 tekemä päätös (asia R 1033/2011-4) kumotaan siltä osin kuin valituslautakunta jätti tutkimatta väitteen, joka perustui yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohtaan ja joka koski merkkejä, joihin Debonair Trading Internacional Ld^a viittasi Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin osalta.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 13.10.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.4.2014 – Golam v. SMHV – Derby Cycle Werke (FOCUS extreme)

(Asia T-568/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin FOCUS extreme rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki FOCUS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 159/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sofia Golam (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Trovas)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Derby Cycle Werke GmbH (Cloppenburg, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Gedert)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 16.10.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 2327/2011 4), joka koskee Derby Cycle Werke GmbH:n ja Sofia Golamin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Sofia Golam velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 2.3.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2014 – Frucona Košice v. komissio(Asia T-11/07 RENV) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Alkoholijuomat ja väkijuomat — Verovelan lakkaaminen kollektiivisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään se perittäväksi takaisin — Oikeussuojan tarpeen lakkaaminen — Päätös, jolla kumotaan ja korvataan riidanalainen päätös — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 159/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovakia) (edustajat: K. Lasok, QC, barrister J. Holmes, barrister B. Hartnett ja asianajaja O. Geiss)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Armati ja K. Walkerová)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: St. Nicolaus – trade a.s. (Bratislava, Slovakia) (edustaja: asianajaja N. Smaho)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus valtiontuesta C 25/05 (ex NN 21/05), jonka Slovakian tasavalta on myöntänyt Frucona Košice, a. s. -yritykselle, 7.6.2006 tehdyn komission päätöksen 2007/254/EY (EUVL 2007, L 112, s. 14) kumoamisesta

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Frucona Košice a.s:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) St. Nicolaus – trade a.s. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 10.3.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.3.2014 – Ecologistas en Acción v. komissio(Asia T-603/11) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat teollisuushankkeen toteuttamista direktiivin 92/43/ETY mukaisesti suojellulla alueella — Jäsenvaltiolta saadut asiakirjat — Jäsenvaltion ilmaisema vastustus — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epäminen — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suoja koskeva poikkeus — Tuomioistuinkäsittelyn suoja koskeva poikkeus — Ympäristötiedot — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Kanne, joka selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton)

(2014/C 159/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Ecologistas en Acción-CODA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Doreste Hernández)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja I. Martínez del Peral)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi abogada del Estado S. Centeno Huerta, sitten abogada del Estado M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus komission 23.9.2011 tekemän päätöksen evätä kantajalta oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat Granadilla (Teneriffa, Espanja) sataman rakentamista ja jotka Espanja viranomaiset olivat toimittaneet komissiolle luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kumoamisesta

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Ecologistas en Acción-CODA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 25, 28.1.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.3.2014 – PAN Europe v. komissio

(Asia T-192/12) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Ympäristö — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1143/2011 tehoaineen prokloratsi hyväksymisestä — Sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö — Kieltäytyminen — Edellytykset, jotka järjestön on täytettävä, jotta sillä olisi oikeus sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön esittämiseen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka osittain on selvästi oikeudellisesti täysin perusteeton)

(2014/C 159/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja J. Rutteman)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. Oliver ja P. Ondrůšek, sitten P. Ondrůšek, J. Tomkin ja L. Pignataro-Nolin)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 9.3.2012 tekemä päätös, jolla jätettiin tutkimatta kantajan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006/EY (EUVL L 264, s. 13) IV osaston säännösten mukaisesti esittämä, tehoaineen prokloratsi hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen ja komission päätöksen 2008/934/EY muuttamisesta 10.11.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1143/2011 (EUVL L 293, s. 26) sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.3.2014 – Donnici v. parlamentti(Asia T-43/13) ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne — Euroopan parlamentin jäsenet — Valtakirjan tarkastus — Parlamentin päätös, jolla julistetaan pätemättömäksi valtakirja Euroopan parlamentin jäseneksi — Parlamentin päätöksen kumoaminen unionin tuomioistuimen tuomiolla — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi oikeudellisesti perusteeton)

(2014/C 159/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italia) (edustajat: avocat V. Vallefuooco ja avocat J.-M. Van Gyseghem)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Lorenz ja S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanne korvauksen saamiseksi vahingosta, jota kantajalle väitetään aiheutuneen siitä, että parlamentti teki hänen valtakirjansa tarkastuksesta 24.5.2007 päätöksen, joka kumottiin yhdistetyissä asioissa C-393/07 ja C-9/08, Italia ja Donnici vastaan parlamentti, 30.4.2009 annetulla tuomiolla (Kok., s. I-3679).

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Beniamino Donnici velvoitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 79, 16.3.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.3.2014 – Club Hotel Loutraki ym. v. komissio(Asia T-57/13) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuet — Videopeliautomaattien käyttö — Helleenien tasavallan myöntämä yksinoikeuslisenssi — Päätös, jossa todetaan, ettei kyse ole valtiontuesta — Kantelijoille osoitettu kirje — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)

(2014/C 159/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Kreikka), Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreikka), Theros International Gaming, Inc. (Patras, Kreikka), Elliniko Casino Kerkyras (Ateena), Casino Rodos (Rodos, Kreikka) ja Porto Carras AE (Alimos, Kreikka) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Afonso ja P.-J. Loewenthal)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamies: E.-M. Mamouna) ja Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Ateena) (edustajat: aluksi solicitor K. Fountoukakos-Kyriakakos sekä asianajajat L. Van den Hende ja M. Sánchez Rydelski, sitten asianajajat M. Petite ja A. Tomtsis)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus päätöksestä, jonka väitetään sisältyneen komission 29.11.2012 päivättyyn kirjeeseen kantajien tekemän kantelun johdosta sellaisen valtiontuen olemassaoloa koskevassa asiassa, jonka Kreikan viranomaisten väitetään myöntäneen OPAP:lle.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos ja Porto Carras AE vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE:n (OPAP) oikeudenkäyntikulut
- 3) Helleenien tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 114, 20.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.3.2014 – Adorasio ym. v. komissio

(Asia T-321/13) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuet — Pankeille kriisin aikana myönnettyt tuet — SNS Reaalin ja SNS Bankin pääomarakenteen muuttaminen — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Toissijaisten obligaatioiden pakkolunastus omistajiltaan — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Asiavaltuuden puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2014/C 159/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Stefania Adorasio (Rooma, Italia) ja 363 muuta kantajaa, joiden nimet mainitaan määräyksen liitteessä (edustajat: asianajajat F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani ja D. Contini)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja P.-J. Loewenthal)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus 22.2.2013 tehdystä komission päätöksestä C(2013) 1053 final valtiontukea koskevassa asiassa SA.35382 (2013/N) – Alankomaiden kuningaskunta – SNS Reaalin pelastaminen 2013.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Stefania Adorasio sekä määräyksen liitteessä mainitut 363 muuta kantajaa veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 233, 10.8.2013.

Valitus, jonka Carlos Andres ja 150 muuta kantajaa ovat tehneet 21.2.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-15/10, Andres ym. v. EKP, 11.12.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Carlos Andres (Frankfurt-am-Main) ja 150 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-15/10 11.12.2013 antaman tuomion
- hyväksymään täten valittajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja näin ollen
 - kumoamaan vuoden 2009 kesäkuun palkkalaskelmat siltä osin kuin niissä pannaan kantajien osalta ensimmäisen kerran täytäntöön EKP:n neuvoston 4.5.2009 päättämä eläkejärjestelmän uudistus, ja kumoamaan valittajien osalta kaikki myöhemmät palkkalaskelmat ja tulevat eläkelaskelmat
 - kumoamaan siltä osin kuin on tarpeen päätökset, joilla uudelleentarkastelua (administrative review) koskevat pyynnöt ja sisäiset valitukset (grievance procedure) hylättiin ja jotka on päivätty 28.8 ja 17.12.2009
 - näin ollen
 - velvoittamaan vastaajan maksamaan edellä mainittuun 4.5.2009 tehtyyn neuvoston päätökseen perustuvan palkan ja eläkkeen eron edellisen eläkejärjestelmän soveltamiseen nähden. Tähän palkan ja eläkkeen erotukseen on lisättävä viivästyskorot, jotka lasketaan 15.6.2009 alkaen ja sen jälkeen jokaisen kuukauden 15. päivä EKP:n korkokannan mukaisesti lisättyä 3 prosenttiyksiköllä siihen asti, kunnes velka on maksettu kokonaisuudessaan,
 - velvoittamaan vastaajan maksamaan ostovoiman menetyksestä aiheutuneesta vahingosta korvausta, jonka kohtuulliseksi määräksi on väliaikaisesti arvioitu 1 prosentti jokaisen valittajan kuukausipalkasta
 - velvoittamaan EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut molemmissa asioissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittajat vetoavat kahdeksaan valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu työsuhteen ehtojen liitteessä III olevan 6.8 artiklan rikkomiseen, laillisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen ja virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan e alakohdan rikkomiseen.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu valvontakomitean toimivaltuuksien rikkomiseen, työsuhteen ehtojen liitteen III ja valvontakomitean toimivaltuuksien rikkomiseen sekä vilpittömän mielen periaatteen loukkaamiseen.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu henkilöstökomitean ja valvontakomitean kuulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen, vilpittömän mielen periaatteen loukkaamiseen, työsuhteen ehtojen 45 ja 46 artiklan rikkomiseen, neuvoston ja EKP:n henkilöstön välisiä suhteita koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan rikkomiseen, työsuhteen ehtojen liitteen III ja valvontakomitean toimivaltuuksien rikkomiseen sekä asiakirja-aineiston vääristämiseen.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu eläkesuunnitelman 6.3 artiklan rikkomiseen, 4.5.2009 tehdyn päätöksen perusteluiden valvonnassa tapahtuneisiin rikkomisiin, asiakirja-aineiston vääristämiseen ja hyvän taloushallinnon periaatteen loukkaamiseen.
- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu ilmeisen arviointivirheen valvonnassa tapahtuneisiin rikkomisiin ja asiakirja-aineiston vääristämisen.
- 6) Kuudes valitusperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, perusteluvollisuuden loukkaamiseen, asiakirja-aineiston vääristämiseen ja todisteiden laiminlyöntiin.
- 7) Seitsemäs valitusperuste, joka perustuu sopimukseen perustuvan työsuhteen ja henkilöstösääntöihin perustuvan työsuhteen erilaisten luonteiden laiminlyöntiin, työsuhteen perustavanlaatuisen ehtojen rikkomiseen ja direktiivin 91/533⁽¹⁾ rikkomiseen.

8) Kahdeksas valitusperuste, joka perustuu saavutettujen oikeuksien laiminlyöntiin.

(¹) Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14.10.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/533/ETY (EYVL L 288, s. 32).

Valitus, jonka Catherine Teughels on tehnyt 21.2.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-117/11, Teughels v. komissio, 11.12.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Catherine Teughels (Epegem, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kokonaisuudessaan valituksenalaisen tuomion, jonka Euroopan unionin virkamiestuomioistuin antoi 11.12.2013 täysistunnossa ja jossa valittajan 8.11.2011 nostama kanne hylättiin
- viitaten valittajan virkamiestuomioistuimessa nostaman kanteen asiakysymykseen, toteamaan, että kanne on perusteltava ja näin ollen kumoamaan kanteen kohteena olleet päätökset
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti, asian käsittelystä unionin tuomioistuimessa aiheutuneet välttämättömät kulut mukaan lukien, ja muun muassa prosessioitteesta aiheutuneet kulut, matkakulut ja päivärahat sekä asianajajan palkkiot työjärjestyksen 91 B artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiesten henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan ja liitteessä XIII olevan 26 artiklan 1 ja 4 kohdan rikkomiseen, saavutettujen oikeuksien laiminlyöntiin sekä oikeusvarmuuden ja taannehtivuuden kiellon periaatteiden loukkaamiseen sekä puuttuviin perusteluihin. Valittaja väittää, että
 - virkamiestuomioistuin sovelsi eläkeoikeuksien siirtämistä koskevia henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 ja 12 artiklan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, jotka annettiin vuonna 2010, taannehtivin vaikutuksin päättäessään, että palvelusvuosien sellaisen määrän vahvistamista varten, joka vastaa yhteisön eläkejärjestelmän mukaan valittajan Belgian eläkejärjestelmän mukaisten palvelusvuosien vakuutusmatemaattista arvoa, nimittävä viranomaisen saattoi pätevästi soveltaa vuoden 2011 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, koska näiden säännösten voimaantulon ajankohtana valittajan tilanne ei ollut "täysin muodostunut" vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti, koska hän ei ollut hyväksynyt hänelle aikaisemmin toimitettua ehdotusta laskelmaksi, vaikka eläkeoikeuksien siirtämistä koskeva hakemus oli toimitettu marraskuussa 2009, että valittajan eläkeoikeudet olivat täten täysin muodostuneet tänä ajankohtana ja että ne oli näin ollen määriteltävä vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.
 - virkamiestuomioistuin ei esittänyt oikeudellisia perusteita arviolleen eikä selittänyt, mistä syystä henkilöstösääntöjen säännökset, joihin valittaja vetosi ensimmäisessä oikeusasteessa nostamassaan kanteessa, ja periaatteet, jotka niissä vahvistetaan, on sivuutettava käsiteltävässä asiassa.

- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen ja *patere legem quam ipse fecisti* -periaatteen loukkaamiseen, saavutettujen oikeuksien laiminlyöntiin, perusteluiden puuttumiseen sekä yksittäisten hallinnollisten päätösten ja erityisesti valittajasta 29.6.2010 tehdyn päätöksen oikeusvoiman rikkomiseen. Valittaja väittää, että
- virkamiestuomioistuin katsoi virheellisesti, että valittajan tilanne ei ollut täysin muodostunut vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti vuoden 2001 yleisten täytäntöönpanosäännösten voimaantulon ajankohtana, koska valittaja ei ollut ”muodollisesti hyväksynyt tai hylännyt” laskuehdotusta, joka hänelle oli toimitettu 29.6.2010, koska tämä lasku oli todellinen hallinnollinen päätös, joka vaikuttaa valittajan oikeuksiin lopullisesti
 - hallinto ei voinut enää yksipuolisesti rajoittaa sitä oikeudellisesti sitovaan laskuehdotukseen perustuvia oikeuksia
 - virkamiestuomioistuin laiminlöi periaatetta, jonka mukaan komission yksipuolisen päätöksen lopullinen ja sitova luonne ei riipu sen vastaanottajan suostumuksesta.

Kanne 27.2.2014 – Chart v. Euroopan ulkosuhdehallinto

(Asia T-138/14)

(2014/C 159/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Randa Chart (Woluwé-Saint-Lambert, Belgia) (edustajat: asianajat T. Bontinck ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että Euroopan ulkosuhdehallinto on vastuussa vahingosta, joka kantajalle aiheutui lokakuun 2001 ja tämän päivän välillä, koska Euroopan ulkosuhdehallinnon unionin edustusto Kairossa toimi lainvastaisesti
- tämän vuoksi
 - ensisijaisesti velvoittamaan maksamaan Chartille 509 283,88 euron summan (viisisataayhdeksäntuhatta kaksisataakahdeksankymmentäkolme euroa ja kahdeksankymmentäkahdeksan senttiä) korvauksena aiheutuneista vahingoista sillä varauksella, että määrä voi oikeudenkäynnin aikana kasvaa
 - toissijaisesti velvoittamaan maksamaan Chartille 380 063,81 euron summan (kolmesataakahdeksankymmentätuhatta kuusikymmentäkolme euroa ja kahdeksankymmentäyksi senttiä) korvauksena aiheutuneista vahingoista 30.10.2008 lähtien sillä varauksella, että määrä voi oikeudenkäynnin aikana kasvaa
- velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on entinen paikallinen toimihenkilö Euroopan unionin edustustossa Egyptissä, vaatii korvausta vahingosta, jonka hänelle väitetään aiheutuneen eurooppalaisen hallinnon lainvastaisesta toiminnasta, joka muodostui siitä, ettei se antanut Egyptin sosiaaliturvaviranomaisille todistusta kantajan palvelussuhteen päättymisestä tämän irtisanoutumisen jälkeen. Tämä estää kantajan mukaan häntä palaamasta työhön Egyptissä.

Lainvastaisen toiminnan, josta vastaajaa moititaan, osalta kantaja vetoaa neljään perusteeseen, jotka koskevat hyvän hallinnon periaatteen ja kohtuullista aikaa koskevan periaatteen loukkaamista, sovellettavan Egyptin oikeuden rikkomista ja oikeuden nauttia yksityiselämän kunnioitusta loukkaamista.

Kantaja väittää, että vastaajan toimimattomuus aiheuttaa hänelle merkittävää vahinkoa, ja vaatii sekä aineellisen vahingon että henkisen kärsimyksen korvaamista.

Kanne 5.3.2014 – Anastasiou v. komissio ja EKP

(Asia T-149/14)

(2014/C 159/41)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Harry Anastasiou (Larnaca, Kypros) (edustajat: solicitor C. Paschalides ja asianajaja A. Paschalides)

Vastaajat: Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— määräämään vastaajat maksamaan kantajalle korvausta SEUT 268 artiklan nojalla

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää vastaajien saaneen aikaan sen, että hän menetti rahaa tililtään sen takia, että kantajan pankkitalletusten osalta otettiin ennaikaisesti käyttöön bail-in-instrumentti yhtenä Euroopan vakaussmekanismista vuonna 2012 tehdyn sopimuksen 13 artiklan nojalla Kyprokselle 26.4.2013 annettuun rahoitustukeen liittyvänä ehtona. Kantaja esittää tarkemmin seuraavaa: a) vastaajat ovat ylittäneet ”selvällä ja vakavalla tavalla” niille EU:n toimieliminä SEUT 136 artiklan 3 kohdan nojalla kuuluvan toimivallan ”rajat”, b) luopuneet lainvastaisesti niiden EU:n toimieliminä suorittamiensa toimintojen tehokkaasta valvonnasta, c) saaneet aikaan, että talletusten osalta päätettiin ennaikaisesti Bank of Cyprusin ja Cyprus Populas Bankin kohdalla sellaisesta bail-in-instrumentista, jota ei ollut otettu käyttöön unionin oikeudessa d) saaneet aikaan sellaisia rahan liikkuvuuden rajoituksia, jotka estivät talletustenhaltijoita nostamasta ja/tai siirtämästä rahojaan turvallisimpiin instituutteihin ja e) loukanneet silloin oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita ja ihmisoikeuksia.

Kanne 5.3.2014 – Pavlides v. komissio ja EKP

(Asia T-150/14)

(2014/C 159/42)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Constantinos Pavlides (Nikosia, Kypros) (edustajat: solicitor C. Paschalides ja asianajaja A. Paschalides)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— määräämään vastaajat maksamaan kantajalle korvausta SEUT 268 artiklan nojalla

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää vastaajien saaneen aikaan sen, että hän menetti rahaa tililtään sen takia, että kantajan pankkitalletusten osalta otettiin ennaikaisesti käyttöön bail-in-instrumentti yhtenä Euroopan vakaussmekanismista vuonna 2012 tehdyn sopimuksen 13 artiklan nojalla Kyprokselle 26.4.2013 annettuun rahoitustukeen liittyvänä ehtona. Kantaja esittää tarkemmin seuraavaa: a) vastaajat ovat ylittäneet ”selvällä ja vakavalla tavalla” niille EU:n toimieliminä SEUT 136 artiklan 3 kohdan nojalla kuuluvan toimivallan ”rajat”, b) luopuneet lainvastaisesti niiden EU:n toimieliminä suorittamiensa toimintojen tehokkaasta valvonnasta, c) saaneet aikaan, että talletusten osalta päätettiin ennaikaisesti Bank of Cyprusin ja Cyprus Populas Bankin kohdalla sellaisesta bail-in-instrumentista, jota ei ollut otettu käyttöön unionin oikeudessa d) saaneet aikaan sellaisia rahan liikkuvuuden rajoituksia, jotka estivät talletustenhaltijoita nostamasta ja/tai siirtämästä rahojaan turvallisimpiin instituutteihin ja e) loukanneet silloin oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita ja ihmisoikeuksia.

Kanne 5.3.2014 – Vassiliou v. komissio ja EKP

(Asia T-151/14)

(2014/C 159/43)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Costas Vassiliou (Kinshasa, Kongo) (edustajat: solicitor C. Paschalides ja asianajaja A. Paschalides)

Vastaajat: Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— määräämään vastaajat maksamaan kantajalle korvausta SEUT 268 artiklan nojalla

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää vastaajien saaneen aikaan sen, että hän menetti rahaa tililtään sen takia, että kantajan pankkitalletusten osalta otettiin ennaikaisesti käyttöön bail-in-instrumentti yhtenä Euroopan vakausmekanismista vuonna 2012 tehdyn sopimuksen 13 artiklan nojalla Kyprokselle 26.4.2013 annettuun rahoitustukeen liittyvänä ehtona. Kantaja esittää tarkemmin seuraavaa: a) vastaajat ovat ylittäneet ”selvällä ja vakavalla tavalla” niille EU:n toimieliminä SEUT 136 artiklan 3 kohdan nojalla kuuluvan toimivallan ”rajat”, b) luopuneet lainvastaisesti niiden EU:n toimieliminä suorittamiensa toimintojen tehokkaasta valvonnasta, c) saaneet aikaan, että talletusten osalta päätettiin ennaikaisesti Bank of Cyprusin ja Cyprus Populas Bankin kohdalla sellaisesta bail-in-instrumentista, jota ei ollut otettu käyttöön unionin oikeudessa d) saaneet aikaan sellaisia rahan liikkuvuuden rajoituksia, jotka estivät talletustenhaltijoita nostamasta ja/tai siirtämästä rahojaan turvallisimpiin instituutteihin ja e) loukanneet silloin oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita ja ihmisoikeuksia.

Kanne 5.3.2014 – Medilab v. komissio ja EKP

(Asia T-152/14)

(2014/C 159/44)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Medilab Ltd (Nikosia, Kypros) (edustajat: solicitor C. Paschalides ja asianajaja A. Paschalides)

Vastaajat: Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— määräämään vastaajat maksamaan kantajalle korvausta SEUT 268 artiklan nojalla

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää vastaajien saaneen aikaan sen, että hän menetti rahaa tililtään sen takia, että kantajan pankkitalletusten osalta otettiin ennaikaisesti käyttöön bail-in-instrumentti yhtenä Euroopan vakausmekanismista vuonna 2012 tehdyn sopimuksen 13 artiklan nojalla Kyprokselle 26.4.2013 annettuun rahoitustukeen liittyvänä ehtona. Kantaja esittää tarkemmin seuraavaa: a) vastaajat ovat ylittäneet ”selvällä ja vakavalla tavalla” niille EU:n toimieliminä SEUT 136 artiklan 3 kohdan nojalla kuuluvan toimivallan ”rajat”, b) luopuneet lainvastaisesti niiden EU:n toimieliminä suorittamiensa toimintojen tehokkaasta valvonnasta, c) saaneet aikaan, että talletusten osalta päätettiin ennaikaisesti Bank of Cyprusin ja Cyprus Populas Bankin kohdalla sellaisesta bail-in-instrumentista, jota ei ollut otettu käyttöön unionin oikeudessa d) saaneet aikaan sellaisia rahan liikkuvuuden rajoituksia, jotka estivät talletustenhaltijoita nostamasta ja/tai siirtämästä rahojaan turvallisimpiin instituutteihin ja e) loukanneet silloin oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita ja ihmisoikeuksia.

Kanne 28.2.2014 – JingAo Solar ym. v. neuvosto

(Asia T-157/14)

(2014/C 159/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kiina), Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Shanghai, Kiina), Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Kiina), Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Kiina), Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Shanghai) ja JA Solar GmbH (München, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 (EUVL 2013 L 325, s. 1) siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajiin
- velvoittamaan vastaajan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾ 5 artiklan 10 ja 11 kohtaa, kun ne ottivat käyttöön polkumyynnitoimenpiteitä, jotka koskevat Kiinan kansantasavallasta lähetettyjä kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleita ja niiden keskeisiä komponentteja, vaikka vireillepanoilmoituksessa mainittiin ainoastaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat kiteisestä piistä valmistetut aurinkosähkömoduulit ja niiden keskeiset komponentit.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 1 ja 17 artiklaa, kun ne ottivat käyttöön polkumyynnitoimenpiteitä, jotka koskevat sellaisia kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleja ja niiden keskeisiä komponentteja, jotka eivät olleet polkumyynnitutkimuksen kohteena.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklaa, kun ne sovelsivat muita kuin markkinatalousmaita koskevaa menetelmää polkumyynnimarginaalin laskemiseksi markkinatalousmaista peräisin oleville tuotteille.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 1 artiklan 4 kohtaa, kun ne järjestivät ainoastaan yhden tutkimuksen kahdesta erillisestä tuotteesta (kiteisestä piistä valmistetuista aurinkosähkömoduuleista ja kennoista).
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa, kun ne eivät tutkineet markkinatalouskohtelua koskevia kantajien vaatimuksia.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklaa ja 9 artiklan 4 kohtaa, kun ne eivät erikseen määrittäneet vahinkoa, joka on aiheutunut unionin tuotannonalalle polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ja muista tiedossa olevista tekijöistä, ja kun ne tämän seurauksena ottivat käyttöön korkeamman tullin kuin mikä on tarpeen polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009 L 343, s. 51)

Kanne 28.2.2014 – JingAo Solar ym. v. neuvosto**(Asia T-158/14)**

(2014/C 159/46)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kiina), Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Shanghai, Kiina), Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Kiina), Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Kiina), Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Shanghai) ja JA Solar GmbH (München, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai siltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 (EUVL 2013 L 325, s. 66) siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajiin
- velvoittamaan vastaajan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 (¹) 10 artiklan 12 ja 13 kohtaa, kun ne ottivat käyttöön tasoitustoimenpiteitä, jotka koskevat Kiinan kansantasavallasta lähetettyjä kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleita ja niiden keskeisiä komponentteja, vaikka vireillepanoilmoituksessa mainittiin ainoastaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat kiteisestä piistä valmistetut aurinkosähkömoduulit ja niiden keskeiset komponentit.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 1 ja 27 artiklaa, kun ne ottivat käyttöön tasoitustoimenpiteitä, jotka koskevat sellaisia kiteisestä piistä valmistettuja aurinkosähkömoduuleja ja niiden keskeisiä komponentteja, jotka eivät olleet tukien vastaisen tutkimuksen kohteena.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet rikkoivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 2 artiklan c alakohtaa, kun ne järjestivät ainoastaan yhden tutkimuksen kahdesta erillisestä tuotteesta (kiteisestä piistä valmistetuista aurinkosähkömoduuleista ja kenoista).

⁽¹⁾ Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojaumisesta 11.6.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009 (EUVL 2009 L 188, s. 93)

Kanne 19.3.2014 – Marzocchi Pompe v. SMHV – Settima Flow Mechanisms (ELIKA)**(Asia T-182/14)**

(2014/C 159/47)

*Kannekirjelmän kieli: italia***Asianosaiset**

Kantaja: Marzocchi Pompe SpA (Casalecchio di Reno, Italia) (edustaja: asianajaja M. Bovesi)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Settima Flow Mechanisms (Grossolengo, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 20.12.2013 tekemän päätöksen (asia R 428/2013-2) ja toteamaan tavaramerkin ELIKA päteväksi kaikkia niitä tavaroita varten, joita varten se on rekisteröity
- toteuttamaan muut tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut, Marzocchi Pompe SpA:n kulut mukaan lukien unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti, luettuna yhdessä työjärjestyksen 91 artiklan b kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan kanssa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanaosan ELIKA sisältävän kuviomerkin Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti luokkaan 7 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkki nro 1 051 270

Yhteisön tavaramerkin haltija: Marzocchi Pompe SpA

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Settima Flow Mechanisms

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta

Mitättömyysosaston ratkaisu: Tavaramerkin julistaminen mitättömäksi

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta

Kanne 24.3.2014 – 100 % Capri Italia v. SMHV – Cantoni ITC (100 % Capri)

(Asia T-198/14)

(2014/C 159/48)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: 100 % Capri Italia Srl (Capri, Italia) (edustajat: asianajajat A. Perani, G. Ghisletti ja F. Braga)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Cantoni ITC SpA (Milano Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomisen ja näin ollen
- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 10.1.2014 asiassa R 2122/2012-2 tekemän päätöksen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sananosan 100 % Capri, luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Cantoni ITC SpA

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkki, joka sisältää sananosan CAPRI, ja kansallinen sanamerkki CAPRI luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen osittainen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 28.3.2014 – Vanbreda Risk & Benefits v. komissio

(Asia T-199/14)

(2014/C 159/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vanbreda Risk & Benefits (Antwerpen, Belgia) (edustajat: asianajajat P. Teerlinck ja P. de Bandt)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 30.1.2014 tekemän päätöksen (Viite Ares (2014)221245), jolla komissio on päättänyt hylätä VANBREDA RISK & BENEFITS SA:n tarjouksen hankintaa nro 2013/S 155-269617 koskevan erän 1 osalta (tarjouspyyntö nro OIB.DR.2/PO/2013/062/591) ja tehdä hankintasopimuksen Marsh SA:n kanssa
- määräämään esitettäviksi tämän kanteen III osassa tarkoitetut asiakirjat (prosessinjohtotoimet)
- toteamaan sopimukseen perustumattoman komission vastuun ja velvoittamaan komissio maksamaan kantajalle 1 000 000 euroa vahingonkorvauksena tarjouskilpailun häviämisestä, suositusten menettämisestä ja aineettomasta vahingosta
- velvoittamaan komission joka tapauksessa korvaamaan tästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt lainvastaisesti hankintasopimuksen sellaisen yhtiön kanssa, joka ei ole hankintaeritelmän vastaisesti liittännyt tarjoukseensa sopimusta/valtuutusta, jolla kaikki konsortioon kuuluvat vakuutuksenantajat sitoutuvat hankkeen toteuttamiseen yhdessä.

Kanneperuste jakautuu kolmeen osaan, joissa väitetään, että

- komissio on loukannut tarjoajien yhdenvertaisuuden periaatetta, ja rikkonut varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ 111 artiklan 5 kohtaa ja 113 artiklan 1 kohtaa sekä soveltamisasetuksen⁽²⁾ 146 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 149 artiklan 1 kohtaa ja 158 artiklan 1 ja 3 kohtaa sekä hankintaeritelmän säännöksiä, kun se on todennut Marshin tarjouksen sääntöjenmukaiseksi, vaikka tarjous ei sisältänyt kaikkien konsortioon kuuluvien vakuutuksenantajien asianmukaisesti allekirjoittamaa hankintaeritelmän säännösten mukaista sopimusta/valtuutusta
- komissio on loukannut tarjoajien yhdenvertaisuuden periaatetta ja rikkonut varainhoitoasetuksen 112 artiklan 1 kohtaa ja soveltamisasetuksen 160 artiklaa, kun se on sallinut Marshin muuttavan tarjoustaan tarjousten tekemiselle asetetun määräpäivän jälkeen

— komissio on loukannut avoimuuden periaatetta luettuna yhdessä varainhoitoasetuksen 102 artiklan 1 kohdan kanssa, kun se on kieltäytynyt antamasta täsmällistä vastausta kantajan esittämään kysymykseen siitä, olivatko kaikki konsortioon kuuluvat vakuutusenantajat allekirjoittaneet sopimuksen/valtuutuksen ja oliko tämä asiakirja liitetty Marshin tekemään tarjoukseen.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukse (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1).

⁽²⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission asetus (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.3.2014 – High Tech v. SMHV – Vitra Collections (tuolin muoto)

(Asia T-161/11) ⁽¹⁾

(2014/C 159/50)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 7.5.2011.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.4.2014 – Nieminen v. neuvosto

(Asia F-81/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Ylennys — Ylennyskierrros 2010 — Ylennyskierrros 2011 — Päätös jättää kantaja ylentämättä — Perusteluvollisuus — Ansioiden vertailu — Kielten alan tehtävissä toimivat hallintovirkamiehet ja muissa kuin kielten alan tehtävissä toimivat hallintovirkamiehet — Ylennyskiintiöt — Ansioiden ajallinen jatkuvuus)

(2014/C 159/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Risto Nieminen (Kraainem, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat C. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal, sittemmin asianajajat C. Abreu Caldas, S. Orlandi ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: J. Herrmann ja M. Bauer)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota päätökset, joilla kantaja jätetään ylentämättä palkkaluokkaan AD 12 ylennyskierrroksilla 2010 ja 2011.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Risto Nieminen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 295, 29.9.2012, s. 34.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.4.2014 – Camacho-Fernandes v. komissio

(Asia F-16/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Henkilöstösääntöjen 73 artikla — Ammattitauti — Altistuminen asbestille ja muille aineille — Lääketieteellinen lautakunta — Kieltäytyminen hyväksymästä virkamiehen kuoleman aiheuttanutta sairautta ammattitaudiksi — Lääketieteellisen lautakunnan lausunnon asianmukaisuus — Kollegisen päätöksenteon periaate — Valtuutus — Perustelut — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2014/C 159/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ivo Camacho-Fernandes (Funchal, Portugali) (edustaja: asianajaja N. Lhoëst)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja V. Joris)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän päätöksen kumoamista koskeva vaatimus siltä osin kuin siinä vahvistetaan päätösesitys, jossa hylätään kantajan puolison, joka oli entinen virkamies, kuoleman aiheuttaneen sairauden toteamista ammattitaudiksi koskeva pyyntö.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Ivo Camacho-Fernandes vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 108, 13.4.2013, s. 40.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.4.2014 – Rouffaud v. EUH

(Asia F-59/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Työsopimuksen luokittelu uudelleen — Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely — Vastaavuutta koskeva sääntö — Riitautusperusteiden muuttaminen)

(2014/C 159/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Thierry Rouffaud (Ixelles, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi ja D. Abreu Caldas, sitten S. Orlandi ja D. Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (asiamiehet: S. Marquardt ja M. Silva)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus sen päätöksen kumoamiseksi, jolla on hylätty kantajan vaatimus siitä, että hänen toistuvat määräaikaisten työsopimukset katsotaan toistaiseksi voimassaolevaksi sopimukseksi ja että hänen avustavia tehtäviä hoitavana sopimussuhteisena toimihenkilönä työskentelemänsä ajanjakso luetaan hänen sopimussuhteisena toimihenkilönä työskentelemäänsä ajanjaksoon

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Thierry Rouffaud vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 233, 10.8.2013, s. 14.

Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 9.4.2014 – Colart ym. v. parlamentti

(Asia F-87/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Henkilöstön edustajat — Puitesopimus parlamentin ja toimielimen ammattijärjestöjen tai ammattialajärjestöjen välillä — Ammattiyhdistyksen hallitus — Hallitukseen kuuluvien henkilöiden legitimitetin ja henkilöllisyyden riitauttaminen ammattijärjestön sisällä — Oikeus toimielimen ammattiyhdistyksen käyttöön asettamaan sähköpostijärjestelmään — Toimielimen kieltäytyminen antamasta uudelleen oikeudet ja/tai poistamasta kaikki oikeudet sähköpostijärjestelmän käyttöön — Asiavaltuus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2014/C 159/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Philippe Colart ym. (Bastogne, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Salerno ja B. Cortese)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: O. Caisou-Rousseau ja M. Ecker)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus Euroopan parlamentin sen päätöksen kumoamiseksi, joka koskee SAFE-ammattiyhdistyksen sähköpostin käyttöoikeuksien uudelleenjakamista

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Philippe Colart, Jean-Marie Bras, Sven Corthout, Dominiek Decoutere, Guy Dony, Luigi Garzone, Yvonne Kemmerling-Linssen, Giovanni Manzella ja Philippe Vienne vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 344, 23.11.2013, s. 69.

Virkamiestuomioistuimen määräys 10.4.2014 – Strack v. komissio

(Asia F-118/07) ⁽¹⁾

(2014/C 159/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 315, 22.12.2007, s. 49.

Virkamiestuomioistuimen määräys 10.4.2014 – Strack v. Komissio

(Asia F-61/09) ⁽¹⁾

(2014/C 159/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 15.8.2009, s. 36.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI